

Forslag til Konkurslov.

Fremsat den 3. marts 1977 af *justitsministeren*.

Afsnit I.

Kapitel 1.

Indledende bestemmelser.

§ 1. Ved fristdagen forstås i denne lov

- 1) den dag, da skifteretten modtog anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om akkordforhandling eller konkurs,
- 2) dagen for skyldnerens død, såfremt dødsboet behandles efter reglerne i denne lov,
- 3) dagen for beslutning om likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab, hvis skifteretten inden tre måneder efter denne beslutning modtager anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om akkordforhandling eller konkurs eller det tidligste af de nævnte tidspunkter.

Stk. 2. Ophører virkningerne af anmeldelse om betalingsstandsning efter § 16, regnes dagen for anmeldelsen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter ophøret modtager begæring om akkordforhandling eller konkurs.

Stk. 3. Selv om en begæring om akkordforhandling ikke fører til stadfæstelse af tvangsakkord, regnes dagen for begæringens modtagelse dog for fristdag, hvis begæring om konkurs modtages inden tre uger efter,

at begæringen om akkordforhandling blev tilbagekaldt eller forkastet eller akkordforhandling ophørte.

Stk. 4. Tilbagekaldes eller afslås en konkursbegæring, bevarer denne dog sin virkning, for så vidt angår fastsættelsen af fristdagen, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om konkurs eller begæring om akkordforhandling eller anmeldelse om betalingsstandsning.

§ 2. Ved nærstående forstås i denne lov

- 1) ægtefæller, slægtninge i op- og nedstigende linie, søskende, de nævnte personers ægtefæller og andre personer, der har stået hinanden særligt nær,
- 2) et selskab og en person, såfremt personen eller dennes nærstående direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af selskabets kapital,
- 3) to selskaber, såfremt det ene eller dennes nærstående direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af det andet selskabs kapital, eller såfremt en væsentlig del af begge selskabers kapital direkte eller indirekte ejes af samme person eller selskab eller af indbyrdes nærstående personer eller selskaber,
- 4) andre personer, selskaber eller organisationer, som har tilsvarende interessefællesskab som under nr. 2 eller 3 angivet.

Justitsmin. j. nr. L. A. 1975-44002-13.

21 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

§ 3. Anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om konkurs eller akkordforhandling indgives til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervsvirksomhed udøves.

Stk. 2. Udøver skyldneren ikke erhvervmæssig virksomhed her i riget, indgives anmeldelsen eller begæringen til skifteretten i den retskreds, hvor han har sit hjemting.

Stk. 3. Er en skyldners dødsbo eller konkursbo allerede under behandling ved en skifteret, indgives begæring om konkurs eller ny konkurs dog til denne skifteret.

§ 4. I de områder, der er henlagt under Københavns byret og retterne i Frederiksberg birk, Gentofte, Lyngby, Gladsaxe, Ballerup, Hvidovre, Rødovre, Glostrup, Brøndbyerne, Tåstrup, Tårnby og Hørsholm, indgives de i § 3 nævnte anmeldelser og begæringer til sø- og handelsretten i København, jfr. dog § 3, stk. 3.

§ 5. En anmeldelse eller begæring, som ikke er indgivet til den rette skifteret, henvises om muligt til denne, forsynet med påtegning om dagen for modtagelsen.

Stk. 2. Præsidenten for en landsret eller præsidenten for sø- og handelsretten i København kan henvise behandlingen af et bo, som efter § 3 eller § 4 skulle behandles af en ret inden for hans embedsområde, til en anden ret, såfremt det findes mere hensigtsmæssigt at behandle boet ved denne ret.

§ 6. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter afgørelser af udenlandske domstole og myndigheder vedrørende konkurs, tvangsakkord og anden lignende insolvensbehandling skal have bindende virkning og kunne fuldbyrdes her i riget, såfremt de har sådanne virkninger i den stat, hvor afgørelsen er truffet, og anerkendelsen og fuldbyrdelsen ikke ville være åbenbart uforenelig med landets retsorden.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser en fremmed stats lovgivning kommer til anvendelse ved bestemmelsen af retsvirkningerne af konkurs, tvangsakkord og anden lignende insolvensbehandling, for så vidt anvendelsen ikke ville være åbenbart uforenelig med landets retsorden.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter et bostyre i tilfælde af konkurs, tvangsakkord eller lignende insolvensbehandling, som efter stk. 1 har virkning her i riget, skal kunne udøve samme beføjelser, som tilkommer det efter lovgivningen i den stat, hvor bostyret er udpeget.

§ 7. Anmeldelse om betalingsstandsning og begæring om konkurs eller akkordforhandling indgives skriftligt og skal så vidt muligt angive skyldnerens fulde navn, personnummer og bopæl, det navn, hvorunder han eventuelt driver forretning (firma), hans erhvervsgren samt hvorfra hans erhvervsvirksomhed drives. Er skyldneren et aktie- eller anpartsselskab, skal registreringsnummeret såvidt muligt angives. Dokumenter, der påberåbes, vedlægges.

Stk. 2. Skifteretten påfører anmeldelsen eller begæringen datoen for dens modtagelse.

§ 8. Skifteretten kan meddele den, som indgiver anmeldelse eller begæring som omtalt i § 7, en kort frist, i almindelighed ikke ud over en uge, til at fremskaffe manglende oplysninger eller til at udsende påbudte meddelelser.

§ 9. Anmeldelse om betalingsstandsning og begæring om konkurs eller akkordforhandling offentliggøres ikke.

Stk. 2. Enhver, der har retlig interesse deri, kan hos skifteretten få oplysning om, hvorvidt og hvornår en skyldner har indgivet anmeldelse eller begæring som nævnt i stk. 1, og hvem der eventuelt bistår ham.

Stk. 3. Har en anmeldelse eller begæring som nævnt i stk. 1 været fremlagt i et offentligt retsmøde, kan enhver, der har retlig interesse deri, forlange udskrift af retsbøgerne og de fremlagte dokumenter, der beror hos retten, efter reglerne i retsplejelovens § 41.

Kapitel 2.

Betalingsstandsning.

§ 10. En skyldner, der ikke mener sig i stand til at opfylde sine forpligtelser, kan anmelde, at han har standset sine betalinger.

Stk. 2. Anmeldelsen skal indeholde bekræftet oplysning om, hvem der eventuelt

bistår skyldneren under betalingsstandsningen.

§ 11. Skyldneren skal senest en uge efter anmeldelsen udsende meddelelse om betalingsstandsningen til samtlige bekendte fordringshavere. En genpart af meddelelsen og en fortegnelse over de bekendte fordringshavere skal inden samme frist indleveres til skifteretten.

§ 12. På skyldnerens anmodning kan skifteretten bestemme, at der ikke kan ske rådighedsfratagelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg, der er foretaget efter fristdagen, eller som ville bortfalde i tilfælde af konkurs. Dog kan forfaldne fordringer indkræves, men det indkomne beløb forbliver da i fagedrettens besiddelse. Søges fyldestgørelse i kontante penge, indbetales disse til fagedretten.

Stk. 2. Skifterettens bestemmelse efter stk. 1 medfører ikke tab af en af udlægget følgende sikkerhedsret.

§ 13. På skyldnerens anmodning kan skifteretten beskikke ham et tilsyn. Beskikkelse kan betinges af, at der stilles passende sikkerhed for omkostningerne ved tilsynets virksomhed. Har skifteretten ikke krævet sikkerhed, betales omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, af statskassen.

Stk. 2. Skyldneren skal aflægge regnskab over for tilsynet efter dettes nærmere bestemmelse og må ikke foretage vigtigere dispositioner uden tilsynets samtykke.

Stk. 3. Tilsynet bør ikke godkende dispositioner, der ikke skønnes nødvendige af hensyn til bevarelsen af skyldnerens virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser i øvrigt eller erhvervelsen af dagliglivets fornødenheder. Betaling af gæld bør kun ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betalingen er nødvendig for at afværge tab.

§ 14. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, overgivet til skyldneren, efter at skifteretten har beskikket tilsyn, kan ydelsen kræves tilbage, medmindre tilsynet tiltræder aftalen. Er forfaldstid for modydelsen ikke kommet, skal der på opfordring stilles sikkerhed for denne.

Stk. 2. Er der rådet således over ydelsen, at den ikke kan tilbageleveres i væsentligt uforandret stand, og kommer skyldneren senere under konkurs, svarer boet vederlag efter reglen i § 94, nr. 2. Har konkursboet rådet over ydelsen, svares vederlag dog efter reglen i § 93, nr. 3.

§ 15. Tilsynet eller den, som eventuelt bistår skyldneren, skal straks give skifteretten underretning, såfremt det viser sig, at der ikke er udsigt til at opnå en betalingsordning for skyldneren, eller at skyldneren ikke samarbejder loyalt, eller bistanden ophører.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde, eller hvis det i øvrigt oplyses over for skifteretten, at der ikke på betryggende måde arbejdes på opnåelse af en betalingsordning, bestemmer skifteretten, om virkningerne af anmeldelsen om betalingsstandsning skal anses for ophørt. Forinden skal der gives skyldneren, tilsynet og de eventuelt fremmødte fordringshavere lejlighed til at udtale sig, og der kan eventuelt gives skyldneren en kort frist til at indlede nyt samarbejde.

§ 16. Reglerne i dette kapitel anvendes, indtil

- 1) skyldneren tilbagekalder sin anmeldelse om betalingsstandsning,
- 2) forhandling om tvangsakkord åbnes,
- 3) konkursdekret er afsagt,
- 4) skifteretten beslutter, at virkningerne af anmeldelsen om betalingsstandsning skal ophøre,
- 5) tre måneder fra fristdagen er forløbet eller det tidligste af de nævnte tidspunkter.

Stk. 2. Skifteretten kan under ganske særlige omstændigheder forlænge den i stk. 1, nr. 5, nævnte frist med to måneder, hvis skyldneren anmoder herom inden fristens udløb.

Stk. 3. Ophører den anmeldte betalingsstandsning af de i stk. 1, nr. 1 eller 4, nævnte grunde, eller forlænger skifteretten fristen i medfør af stk. 2, gives der på den måde, skifteretten bestemmer, meddelelse herom til samtlige bekendte fordringshavere. Skifteretten kan pålægge skyldneren eller den, der har bistået ham, at udsende meddelelsen.

*Afsnit II.***Konkurs.****Kapitel 3.****Indtræden af konkurs.**

§ 17. Er en skyldner insolvent, skal hans bo tages under konkursbehandling, når det begæres af skyldneren eller en fordringshaver.

Stk. 2. En skyldner er insolvent, hvis han ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående.

§ 18. Erkender skyldneren at være insolvent, eller har han standset sine betalinger, eller har der ved udlæg inden for de sidste tre måneder før konkursbegæringens modtagelse ikke kunnet opnås dækning hos ham, antages insolvens i almindelighed at foreligge.

Stk. 2. Det samme gælder med hensyn til en skyldner, der er eller inden for det sidste år før konkursbegæringens modtagelse har været pligtig at føre forretningsbøger, hvis en fordringshaver har krævet skyldneren for klar og forfalden gæld, mindst fire uger senere forgæves har ladet en opfordring til at betale inden to uger forkynde for ham og inden to uger efter betalingsfristens udløb har indgivet konkursbegæring. I opfordringen skal der gøres opmærksom på, at undladelse af betaling kan medføre konkurs.

§ 19. Er gælden i et insolvent dødsbo ikke vedgået af arvingerne eller overtaget af en efterlevende ægtefælle, skal boet tages under konkursbehandling, når en fordringshaver ønsker det.

Stk. 2. Er præklusivt proklama udløbet på tidspunktet for afsigelsen af konkursdekretet, beholder det sin præklusive virkning. I modsat fald indkaldes fordringshaverne efter reglerne i denne lov.

§ 20. En fordringshaver kan ikke forlange skyldneren erklæret konkurs, hvis

- 1) hans fordring er sikret ved betryggende pant i skyldnerens ejendom,
- 2) hans fordring af tredjemand er sikret ved betryggende pant, og konkursbegæringen strider mod vilkårene for sikkerhedsstillelsen, eller

3) hans fordring er uforfalden og af tredjemand er eller tilbydes sikret ved betryggende pant.

Stk. 2. Ligestillet med pant er anden tilsvarende sikkerhed. Ligestillet med pant i tredjemands ejendom er sikker selvskyldnerkaution.

§ 21. Foreligger der samtidig flere konkursbegæring, bestemmer skifteretten, hvilken begæring der først skal behandles.

Stk. 2. Konkurs anses for at være begæret på den dag, da den første begæring indkom til skifteretten, jfr. § 1.

Stk. 3. En konkursbegæring kan tilbagekaldes, indtil endeligt konkursdekret er afsagt.

§ 22. Skyldneren skal vedlægge sin konkursbegæring en opgørelse over aktiver og passiver samt en liste over fordringshaverne.

Stk. 2. Skifteretten indkalder skyldneren til møde og kan afkræve ham mundtlige eller skriftlige oplysninger om hans økonomiske forhold.

Stk. 3. Udebliver skyldneren, anses hans begæring for bortfaldet.

§ 23. En fordringshavers konkursbegæring skal angive de omstændigheder, hvorpå begæringen støttes. Begæringen indgives i to eksemplarer.

Stk. 2. Skifteretten lader straks begæringen forkynde for skyldneren og indkalder samtidig med mindst aftens varsel skyldneren og vedkommende fordringshaver til et møde i skifteretten, der så vidt muligt bør afholdes senest tre dage efter konkursbegæringens modtagelse.

Stk. 3. Forkyndelse af konkursbegæringen kan undlades, hvis skyldneren på anden måde er gjort bekendt med den.

Stk. 4. Udebliver fordringshaveren, anses begæringen for bortfaldet.

Stk. 5. Skifteretten kan tillægge skyldnerens udeblivelse uden lovligt forfald eller hans undladelse af at give fyldestgørende svar på skifterettens spørgsmål betydning som bevis for rigtigheden af fordringshaverens anbringender. Finder skifteretten i særlige tilfælde ikke på forsvarlig måde at kunne træffe afgørelse i spørgsmålet om konkurs uden skyldnerens tilstedeværelse, kan den bestemme, at han skal fremstilles af politiet.

§ 24. Søger skyldneren en ordning med fordringshaverne, og skønner skifteretten, at der er rimelig udsigt til, at en ordning kan opnås, kan afgørelsen om konkurs på skyldnerens begæring udsættes. Forinden giver skifteretten den, der måtte bistå ham, og eventuelt andre interesserede lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Udsættelsen kan betinges af, at skyldneren undergives tilsyn efter reglerne i § 13.

Stk. 3. Har skyldneren ikke standset sine betalinger, eller har han efter betalingsstandsning handlet til skade for fordringshaverne, bør udsættelse i almindelighed ikke ske.

Stk. 4. Udsættelse sker på bestemt tid og kan i alt ikke udstrækkes ud over tre måneder, under ganske særlige omstændigheder fem måneder, fra fristdagen.

§ 25. Er der åbnet forhandling om tvangsakkord, udsættes på skyldnerens begæring afgørelsen om konkurs, medmindre skifteretten skønner, at der ikke er rimelig udsigt til, at en akkord vil blive tilvejebragt.

Stk. 2. Stadfæstes akkordforslaget, bortfalder konkursbegæringen. Meddelelse herom gives til den, der har indgivet konkursbegæringen.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 24, stk. 1-3, finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 26. Kan afgørelse om konkurs ikke straks træffes, kan skifteretten efter anmodning fra en fordringshaver fratage skyldneren rådighed over ejendele, som kan inddrages under eventuel konkursbehandling, hvis

- 1) skyldneren samtykker i fratagelsen,
- 2) skyldneren uden lovligt forfald udebliver fra møde i skifteretten,
- 3) skyldneren må antages at holde sig skjult, eller
- 4) der er fare for, at skyldneren vil råde over ejendele til skade for fordringshaverne.

Stk. 2. Skifteretten træffer de fornødne foranstaltninger til at hindre uberettiget råden. Begrænsninger i skyldnerens rådighed kan gøres gældende over for tredjemand, hvis denne kendte eller burde kende begrænsningerne.

Stk. 3. Foranstaltninger, der ikke kan

opsættes, foretages af skifteretten eller den, som skifteretten udpeger dertil.

Stk. 4. Rådighedsfratagelsen ophører, hvis konkursbegæringen tilbagekaldes eller ikke tages til følge, eller hvis skifteretten bestemmer det.

§ 27. Kan konkursboets midler ikke dække de med konkursbehandlingen forbundne omkostninger, hæfter den eller de, der har begæret konkurs, solidarisk for det manglende beløb indbyrdes med lige store andele.

Stk. 2. Afsigelse af konkursdekret kan betinges af sikkerhedsstillelse for de i stk. 1 nævnte omkostninger. Har skifteretten ikke krævet sikkerhed, betales omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, af statskassen.

§ 28. Har en fordringshaver begæret konkurs, uden at betingelserne for konkurs var opfyldt, og kunne dette være undgået ved fornøden agtpågivenhed, skal han betale skyldneren erstatning for tab og godtgørelse for tort uden hensyn til, om konkurs er indtrådt.

Stk. 2. Viser det sig, at fordringen ikke bestod, indtræder ansvar efter stk. 1, selv om intet kan bebrejdes den, der begærede konkurs.

Stk. 3. Under særlige omstændigheder kan skifteretten bestemme, at en fordringshavers begæring om konkurs kun kan tages til følge, hvis der stilles en af skifteretten fastsat sikkerhed for eventuelt erstatningsansvar efter stk. 1 og 2.

Kapitel 4.

Konkursens virkninger.

§ 29. Ved afsigelsen af konkursdekretet mister skyldneren retten til at overdrage eller opgive sine ejendele, modtage betaling og andre ydelser, modtage opsigelser, reklamationer og lignende erklæringer, stifte forpligtelser eller på anden måde råde over sin formue med virkning for boet.

§ 30. Efter udløbet af det døgn, hvori bekendtgørelse i Statstidende om konkursen har fundet sted, har skyldnerens urådighed virkning over for enhver. Indtil dette tidspunkt har urådigheden virkning over for

den, som kendte eller burde kende konkursen.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder kun, hvis ikke andet følger af reglerne om værdipapirer og om tinglysning eller anden registrering.

§ 31. Efter konkursdekretets afgivelse kan udlæg eller arrest ikke foretages i den af konkursen omfattede formue.

Stk. 2. Den, som har tilbageholdsret i boets ejendele, indtil et bestemt beløb er betalt, kan uanset konkursen foretage udlæg i de tilbageholdte ejendele og søge fyldestgørelse deri. Udlæg kan dog kun gøres, hvis fordringen er fastslået ved skifterettens dom eller på anden for boet bindende måde, og boet trods opfordring fremsat mindst to uger inden udlæggets foretagelse ikke har betalt beløbet.

Stk. 3. Arrest foretaget inden konkursen bortfalder.

Stk. 4. Brugspanteret efter Danske Lov 5-7-8 til 10 kan ikke udøves efter konkursdekretets afgivelse.

Kapitel 5.

Konkursmassen.

§ 32. Konkursen omfatter skyldnerens formue ved afsigelsen af konkursdekretet, og hvad der under konkursen tilfalder ham.

§ 33. Skyldnerens indtægter ved egen virksomhed under konkursen, og hvad der træder i stedet derfor, indgår ikke i konkursmassen.

§ 34. Arv, der tilfalder skyldneren, indgår i konkursmassen, medmindre andet følger af arveladers gyldige bestemmelse, eller konkursboet afstår fra arven.

Stk. 2. Indsigelse mod et testamente, der begrænser skyldnerens arv, kan ikke rejses af konkursboet.

Stk. 3. Skyldneren kan give samtykke til, at arveladerens efterlevende ægtefælle hensidder i uskiftet bo.

§ 35. Indgår under konkursen arv i konkursboet, skal dødsboet behandles uden gældsansvar for skyldneren. Ansvar for afdødes gæld kan dog overtages efter skifte-lovgivningens regler, hvis medarvingerne forpligter sig solidarisk til at skadesløsholde konkursboet for ethvert heraf flydende tab,

og den skifteret, som behandler konkursboet, giver sit samtykke.

Stk. 2. Har konkursboet overtaget gældsansvaret, er heraf flydende krav mod konkursboet massekrav.

§ 36. Aktiver, hvori udlæg for skyldnerens gæld ikke kan foretages, indgår kun i konkursmassen, når dette særlig er bestemt.

Stk. 2. Uanset om en fast ejendom eller et skib ikke indgår i konkursmassen, omfatter konkursen dog tilbehør, som tilhører skyldneren, medmindre inddragelsen af dette under konkursen ville stride mod tredjemand's ret.

§ 37. Lejemål om hus eller husrum, der tjener til bolig for skyldneren, samt boligret, der beror på andel eller aktiebesiddelse, kan inddrages under boet, når dette efter skifterettens skøn findes rimeligt begrundet i boets økonomiske interesse i inddragelsen.

Stk. 2. Om opsigelse af lejemål gælder reglerne i kapitel 7.

Kapitel 6.

Krav mod boet.

§ 38. Konkursmassen anvendes til fyldestgørelse af dem, der ved konkursdekretets afgivelse havde krav mod skyldneren, jfr. dog § 30.

§ 39. Et regreskrav, som er opstået ved indfrielse af skyldnerens forpligtelse, anses for opstået samtidig med denne forpligtelse.

§ 40. Alle krav mod skyldneren, som skal fyldestgøres af konkursmassen, kan af boet fordres omsat til penge.

Stk. 2. Fordringer i fremmed mønt omsettes til dansk mønt efter kursen den dag, da konkursdekretet blev afsagt.

§ 41. Boet kan erlægge en ydelse eller foretage udlodning, selv om skyldneren endnu ikke var berettiget til at frigøre sig ved erlæggelse af ydelsen.

§ 42. Den, som ved konkursdekretets afgivelse havde en fordring på skyldneren, kan, selv om fordringen ikke var forfalden, benytte den til modregning med dens fulde beløb over for en fordring, som da tilkom skyldneren, medmindre modregning var udelukket på grund af fordringernes beskaffenhed.

Stk. 2. En fordring på skyldneren, som er erhvervet fra tredjemand ved overdragelse eller retsforfølgning senere end tre måneder før fristdagen, kan ikke anvendes til modregning over for en fordring, som skyldneren havde, da den anden erhvervede sin fordring. Det samme gælder, hvis erhvervelsen er sket tidligere, og erhververen da indså eller burde indse, at skyldneren var insolvent.

Stk. 3. Modregning kan ikke ske, hvis fordringshaveren har bragt sig i gæld til skyldneren under sådanne omstændigheder, at gældsstiftelsen i forbindelse med modregning må sidestilles med en omstødelig betaling.

§ 43. De i § 98 nævnte efterstillede krav kan ikke benyttes til modregning, medmindre boet giver dækning for kravet.

§ 44. Er en fordring, som ellers kunne benyttes til modregning, betinget, og er betingelsen ikke opfyldt, skal fordringshaveren indbetale sin skyld til boet. Opfyldes betingelsen senere, kan fordringshaveren som massekrav fordring udbetalt det beløb, der kunne have været afgjort ved modregning, hvis betingelsen havde været opfyldt. Er det ved boets opgørelse uvist, om betingelsen vil blive opfyldt, afsættes det fornødne beløb til dækning af fordringshaverens mulige krav, jfr. § 147, stk. 2.

§ 45. Overdrager boet en fordring, således at fordringshaveren derved mister adgang til modregning, skal boet erstatte ham det derved forvoldte tab.

§ 46. Opnås gennem pant eller anden sikkerhedsret i skyldnerens ejendom delvis dækning for en fordring mod skyldneren, gives i boet kun dividende af restfordringen.

§ 47. Hæfter flere skyldnere solidarisk, nedsættes fordringshaverens ret til dividende af hele sin fordring i en skyldners bo ikke ved

- 1) afdrag fra en medskyldner, som havde ret til at søge det betalte tilbage fra skyldneren,
- 2) afdrag, der er dividende fra en medskyldners bo,
- 3) afdrag, som fordringshaveren har mod-

taget fra en medskyldner senere end tre måneder før fristdagen.

Stk. 2. Afdragsbetalingen nedsætter dog fordringshaverens ret til dividende i det omfang, medskyldneren hos skyldneren har opnået dækning, som ikke omstødes.

§ 48. Opnår fordringshaveren mere, end han har krav på, fordeles det overskydende mellem skyldnerne eller deres boer efter, hvad der under hensyn til retsforholdet mellem dem skal påhvile hver især. I øvrigt haves intet krav mod boerne.

§ 49. Anmeldes i et bo en fordring og krav på regres fra en medskyldner for samme fordring, beregnes dividenden fælles for begge fordringer. Den regresberettigede kan kun kræve den del af dividenden, som bliver tilbage, efter at den fælles fordringshaver har fået det, som tilkommer ham. Har flere medskyldnere krav på regres, skal overskuddet, efter at fordringshaveren har fået fuld betaling, fordeles mellem dem efter princippet i § 48.

§ 50. Har en medskyldner sikkerhed i skyldnerens ejendom for sit regreskrav, og anmeldes hovedfordringen i boet, nedsættes medskyldnerens ret til at benytte sikkerheden med det beløb, der udbetales fordringshaveren som dividende af den del af hovedfordringen, der svarer til den sikrede del af regresfordringen.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvor medskyldneren har adgang til fyldestgørelse gennem modregning.

§ 51. En regresberettiget skyldner, som senere end tre måneder før fristdagen har indfriet fordringen, har — indtil han har fået udbetalt det beløb, han kunne have krævet, hvis skyldneren havde været solvent — samme dividenderet i den regrespligtige skyldners bo, som fordringshaveren ville have haft, hvis han ikke havde fået denne betaling.

Stk. 2. Har flere skyldnere tilsammen indfriet fordringen, skal den dividende, de kan kræve i de medforpligtedes boer, fordeles mellem dem efter princippet i § 48.

§ 52. Bestemmelserne i §§ 47-51 finder tilsvarende anvendelse, hvor fordringshave-

ren har pant eller anden sikkerhed i tredjemands ejendom.

Kapitel 7.

Gensidigt bebyrdende aftaler.

§ 53. Bestemmelserne i dette kapitel anvendes kun, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller af vedkommende retsforholds beskaffenhed. Reglen i § 61, stk. 2, finder dog anvendelse uanset lejelovgivningens bestemmelser om uopsigelighed.

§ 54. Medkontrahenten ifølge en gensidigt bebyrdende aftale, som ved konkursens begyndelse ikke er opfyldt af skyldneren, kan holde sin ydelse tilbage eller, hvis ydelsen er afsendt fra leveringsstedet, hindre dens overgivelse til boet, indtil sikkerhed for modydelsens rigtige erlæggelse stilles. Dette gælder, uanset om tiden for erlæggelsen af skyldnerens ydelse er kommet.

§ 55. Boet kan indtræde i de af skyldneren indgåede gensidigt bebyrdende aftaler.

Stk. 2. Medkontrahenten kan forlange, at boet uden ugrundet ophold tager stilling til, om det vil indtræde i aftalen. Der kan ved aftalen træffes nærmere bestemmelse om fristens længde.

§ 56. Indtræder boet i aftalen, bliver det berettiget og forpligtet på aftalens vilkår.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, bliver boet ved sin indtræden forpligtet til at udrede vederlaget for tiden efter konkursdekretets afsigelse som massekrav.

§ 57. Er tiden for ydelsen til boet kommet, kan medkontrahenten fordre, at boet, hvis det indtræder i aftalen, uden ugrundet ophold erlægger modydelsen eller, hvis hændelse er givet, stiller sikkerhed for erlæggelsen. Samme ret har medkontrahenten, hvis han har erlagt en ydelse, som han kunne have krævet tilbage, hvis boet ikke var indtrådt i aftalen.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, og erlægges vederlaget periodevis bagud, skal sikkerheden til enhver tid dække det først forfaldende vederlag, for så vidt det vedrører tiden efter konkursen.

Stk. 3. Finder skifteretten, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 ikke giver medkontrahenten

tilstrækkelig betryggelse, kan den bestemme, at boet, som indtræder i aftalen, skal stille sikkerhed i videre omfang. Aftaler om sikkerhedsstillelse kan tilsidesættes af skifteretten, hvis de er urimeligt tyngende for boet.

§ 58. Indtræder boet ikke i aftalen, eller stiller det ikke foreskrevet sikkerhed, jfr. § 57, kan medkontrahenten hæve aftalen.

Stk. 2. Medkontrahenten kan ligeledes hæve aftalen, såfremt han bortset fra konkursen havde adgang hertil.

Stk. 3. Har medkontrahenten helt eller delvis erlagt sin ydelse, kan han kun hæve aftalen og kræve det erlagte tilbage, hvis reglerne om vedkommende retsforhold berettiger ham dertil.

§ 59. Indtræder boet ikke i aftalen, kan medkontrahenten i boet fordre erstatning for sit tab ved, at aftalen ikke opfyldes, jfr. dog § 61.

§ 60. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, kommet boet i hænde efter konkursens begyndelse, og indtræder boet ikke i aftalen efter foranstående regler, skal boet tilbagelevere ydelsen.

§ 61. Boet kan, selv om længere varsel eller uopsigelighed er aftalt, med sædvanligt eller rimeligt varsel opsige en aftale om et vedvarende retsforhold. Dette gælder dog ikke, hvis længere varsel er sikret mod skyldnerens fordringshavere ved tinglysning eller anden lignende offentlig registrering.

Stk. 2. Skyldnerens medkontrahent kan i forhold til boet ligeledes opsige aftalen med sædvanligt eller rimeligt varsel. Dette gælder dog ikke, hvis skyldneren havde adgang til at overdrage sin ret.

Stk. 3. Når særlige grunde taler derfor, kan det pålægges den, der opsiger aftalen efter stk. 1 eller 2, at yde erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel. I skyldnerens bo er et sådant krav almindelig konkursfordring.

§ 62. Har skyldneren lejet eller forpagtet fast ejendom til brug for sin erhvervsvirksomhed, og kan boet ikke straks afgive erklæring om, hvorvidt det vil indtræde i aftalen, jfr. § 55, kan medkontrahenten fordre, at boet påtager sig som massekrav at

F. t. l. vedr. konkurslov.

betale forholdsmæssigt vederlag for tiden fra konkursdekretets afsigelse, indtil erklæring afgives.

§ 63. Boet bør snarest muligt træffe afgørelse om, hvorvidt det vil indtræde i arbejdsaftaler med personer, der er ansat i skyldnerens erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Selv om boet erklærer ikke at ville indtræde i aftalen, er krav på arbejdsvederlag for tiden fra konkursdekretets afsigelse til boets erklæring dog massekrav.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan den ansatte hæve aftalen, hvis den af konkursen følgende ændring af forholdene giver ham særlig grund dertil.

Kapitel 8.

Omstødelse.

§ 64. Gaver, som er fuldbyrdet senere end seks måneder før fristdagen, kan fordres omstødt.

Stk. 2. Gaver, som er fuldbyrdet tidligere, men senere end et år før fristdagen, kan fordres omstødt, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved fuldbyrdelsen blev insolvent. For gaver til skyldnerens nærstående gælder samme regel, hvis gaven er fuldbyrdet senere end to år før fristdagen.

Stk. 3. Undtaget fra omstødelse er lejlighedsgaver og lignende gaver og understøttelser, som ikke stod i misforhold til skyldnerens kår.

§ 65. Har skyldneren senere end seks måneder før fristdagen givet afkald på arv, som er tilfaldet ham, kan afkaldet fordres omstødt. Er arv udloddet, rettes kravet mod den, der som følge af afkaldet har modtaget arv, eller hvis arvelod derved er blevet forøget.

Stk. 2. Afkald, som er givet tidligere, men senere end to år før fristdagen, kan fordres omstødt, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved afkaldet blev insolvent.

§ 66. Har skyldneren senere end seks måneder før fristdagen til fordel for nærstående i løn, andet arbejdsvederlag eller pension betalt beløb, som åbenbart overstiger, hvad der under hensyn til det udførte arbej-

de, virksomhedens indtægter og omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt, kan betalingen fordres omstødt, for så vidt angår det overskydende beløb.

Stk. 2. Samme regel gælder om beløb, som er oppebåret tidligere, men senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved udbetalingen blev insolvent.

§ 67. Betaling af gæld, der er foretaget senere end tre måneder før fristdagen, kan fordres omstødt, hvis betalingen er sket med usædvanlige betalingsmidler, før normal betalingstid eller med beløb, som afgørende har forringet skyldnerens betalingsevne, forudsat at betalingen ikke under hensyn til omstændighederne fremtrådte som ordinær.

Stk. 2. Er sådan betaling sket til fordel for skyldnerens nærstående, kan den fordres omstødt, hvis den er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved betalingen blev insolvent.

§ 68. Har skyldneren betalt veksel eller check, kan omstødelse ikke ske over for den, som ikke kunne nægte at modtage betalingen uden at miste veksel- eller checkret mod andre, medmindre det er godtgjort, at dækning ikke kunne være opnået hos disse. Derimod skal den, som ville have båret det endelige tab, hvis betalingen ikke var sket, udrede beløbet, såfremt de betingelser er opfyldt, som ville have været gældende for omstødelsen, hvis betalingen var sket til ham som fordringshaver.

§ 69. Bestemmelserne om omstødelse af betaling finder tilsvarende anvendelse på modregning, hvis modregning efter reglerne i § 42 ikke kunne være sket efter konkursdekretets afsigelse. Omstødelse kan dog altid ske, hvis fordringen på skyldneren er erhvervet fra tredjemand ved overdragelse eller retsforfølgning, og erhververen da indså eller burde indse, at skyldneren var insolvent.

§ 70. Panteret eller anden sikkerhedsret, som ikke er tilsagt fordringshaveren ved gældens stiftelse, eller som ikke er sikret mod retsforfølgning uden unødigt ophold efter gældens stiftelse, kan fordres omstødt,

hvis sikringsakten er foretaget senere end tre måneder før fristdagen.

Stk. 2. Er pantet stillet til fordel for en af skyldnerens nærstående, kan omstødelse ske, hvis sikringsakten under de i stk. 1 angivne omstændigheder er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved pantsætningen blev insolvent.

§ 71. Udlæg, der er foretaget hos skyldneren senere end tre måneder før fristdagen, har ingen retsvirkning over for boet. Dette gælder, selv om retten er overdraget til tredjemand.

Stk. 2. Samme regel gælder om udlæg, som på begæring af en af skyldnerens nærstående er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved retsforfølgningen blev insolvent.

Stk. 3. Ved udlæg for underholdsbidrag til ægtefælle, barn eller besvangret kvinde finder reglerne i stk. 1 og 2 dog kun anvendelse, hvis den bidragsberettigede begunstiges utilbørligt.

§ 72. Betaling af gæld foretaget efter fristdagen kan fordres omstødt, medmindre gæld er dækket efter reglerne om konkursordningen, eller betaling var nødvendig for at afværge tab, eller den, til fordel for hvem betaling skete, hverken vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, eller at begæring om konkurs eller akkordforhandling var indgivet.

Stk. 2. Andre dispositioner, der er foretaget efter fristdagen, kan fordres omstødt, medmindre dispositionen var nødvendig af hensyn til bevarelse af skyldnerens virksomhed, rimelig varetægelse af fordringshavernes fælles interesser eller erhvervelse af dagliglivets fornødenheder. Omstødelse kan dog ikke ske over for den, som med føje antog, at dispositionen var nødvendig som anført, eller som hverken vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, eller at begæring om konkurs eller akkordforhandling var indgivet.

Stk. 3. Har et af skifteretten beskikket tilsyn godkendt betalingen eller dispositionen, kan omstødelse kun ske, hvis tilsynet åbenbart har overskredet sine beføjelser.

§ 73. Er omstødelse betinget af, at dispositionen eller udlægget er sket inden for et bestemt tidsrum, anses betingelsen for opfyldt, hvis tinglysning eller anden sikringsakt, som er nødvendig for at opnå beskyttelse mod retsforfølgning, er foretaget inden for tidsrummet.

§ 74. Dispositioner, der på utilbørlig måde begunstiger en fordringshaver på de øvriges bekostning, eller hvorved skyldnerens ejendele unddrages fra at tjene til fordringshavernes fyldestgørelse, eller hans gæld forøges til skade for disse, kan fordres omstødt, såfremt skyldneren var eller ved dispositionen blev insolvent, og den begunstigede kendte eller burde kende skyldnerens insolvens og de omstændigheder, som gjorde dispositionen utilbørlig.

§ 75. Omstødes en disposition eller en retsforfølgning efter §§ 64-71, skal den begunstigede fralægge sig den berigelse, han har vundet, dog ikke ud over boets tab. Har den begunstigede modtaget kontante penge, eller er andre formuegoder senere omsat i penge, påvirkes kravet mod den begunstigede ikke af den måde, hvorpå pengene er anvendt.

Stk. 2. Udbytte, som oppebæres, efter at omstødelssag er anlagt, skal tilsvares.

§ 76. Sker omstødelse efter § 72 eller § 74, skal den begunstigede svare erstatning efter almindelige regler.

§ 77. Hvis nogen af parterne forlanger det, skal hver tilbagelevere det modtagne, for så vidt det er i behold, og tilbagelevering kan ske uden urimeligt værdispild. Den nødvendige udligning sker ved betaling fra en af siderne.

§ 78. I særlige tilfælde kan kravet mod den begunstigede nedsættes eller helt bortfalde, hvis gennemførelsen af kravet ville være urimeligt byrdefuld, og omstændighederne i øvrigt taler derfor.

§ 79. Har modtageren overdraget det modtagne til tredjemand, har boet krav mod tredjemand efter reglerne i §§ 75-78, hvis denne kendte eller burde kende de omstændigheder, som begrunder krav på omstødelse.

Stk. 2. Er tredjemand en af skyldnerens nærstående, har boet, selv om han var i god tro, krav imod ham i det omfang, som angives i § 75, jfr. §§ 77 og 78.

§ 30. Er en af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution for skyldnerens gæld blevet frigivet som følge af en betaling eller retsforfølgning, der kan omstødes, har boet krav mod tredjemand efter reglerne i §§ 75 og 76, jfr. § 78, hvis tredjemand ved frigivelsen kendte eller burde kende de omstændigheder, som begrunder krav om omstødelse. Boet kan da forlange, at tredjemand påny stiller et frigivet pant som sikkerhed, hvis dette er muligt.

Stk. 2. Er tredjemand en af skyldnerens nærstående, har boet, selv om han var i god tro, krav imod ham i det omfang, som angives i § 75, jfr. § 78.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 udelukker ikke omstødelse i forhold til tredjemand efter reglerne i §§ 67, stk. 2, 70, stk. 2, 72 og 74.

§ 31. Er retssag fornøden til gennemførelse af omstødelse, skal sagen anlægges inden seks måneder efter, at boets bestyrelse blev i stand til at gøre kravet gældende.

Stk. 2. Den i stk. 1 fastsatte frist anvendes ikke på indsigelser mod anmeldte fordringer eller andre krav, der fremsættes mod boet.

Kapitel 9.

Fyldestgørelse af særlige rettigheder.

§ 32. Hvad der tilhører tredjemand eller af andre grunde ikke kan inddrages i konkursmassen, udleveres til den berettigede.

§ 33. Er en genstand, som var i boets besiddelse, solgt efter anmeldelsesfristens udløb, har den, som havde ret til genstanden, men ikke inden salget havde gjort sin ret gældende, intet krav mod køberen, medmindre denne ikke var i god tro.

Stk. 2. Af boet kan den berettigede kun fordré udbetalt det beløb, som boet har indvundet ved salget, medmindre boets bestyrelse var eller burde have været bekendt med tredjemands ret, eller salget ikke er sket på forsvarlig måde. Kravet er massekrav.

§ 34. Er retten til en genstand i boets besiddelse uvis, råder ejeren ikke over genstanden inden en rimelig tid efter at være opfordret dertil, eller har boet trods rimelige bestræbelser ikke kunnet komme i forbindelse med ejeren, kan genstanden sælges, hvis boet ikke uden uforholdsmæssigt store omkostninger eller ulempe for boets behandling kan vedblive med at sørge for den. Er genstanden udsat for hurtig fordærvelse, bør den sælges. Kan salg ikke finde sted, er boet berettiget til at skaffe genstanden bort. Inden salg eller bortskaffelse bør der så vidt muligt gives underretning til den eller de muligt berettigede.

Stk. 2. Bliver det fastslået eller erkendt af boet, at dette ikke havde retten til den solgte genstand, tilkommer det ved salget indvundne beløb den berettigede som massekrav.

§ 35. Under konkursen kan tvangsauktion over skyldnerens aktiver alene foretages efter begæring af boet eller med dettes samtykke.

Stk. 2. Har nogen erhvervet ret over skyldnerens aktiver på en tvangsauktion, der er afholdt i strid med bestemmelsen i stk. 1, finder reglerne i § 30 tilsvarende anvendelse. Bortfalder retten, ophæves tvangsauktionen om fornødent ved en af fogedretten afsagt kendelse.

§ 36. Har boet ikke inden seks måneder efter konkursdekretets afsigelse begæret tvangsauktion, kan enhver panthaver, hvis fordring er forfalden, forlange, at boet uden ophold gennemfører tvangsauktion.

§ 37. Overskud ved pantets bestyrelse tilfalder de panthavere, som ikke opnår fuld dækning gennem købesummen, og hvis pantet omfatter indtægter af pantet. Kan ingen panthaver gøre krav på overskuddet, indgår det i boets almindelige masse.

Stk. 2. Underskud ved pantets bestyrelse tilsvares af den, som overtager pantet på auktionen.

Stk. 3. Ved salg af udenlandsk luftfartøj, der er registreret i en stat, som har tiltrådt Geneve-konventionen af 19. juni 1948, skal køberen dog kun betale de i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer § 29 nævnte udgifter.

§ 88. På tvangsauktion kan boet fordre bortsalg, hvis det må antages at ville få andel i budsummen, eller hvis salg er nødvendigt for at opnå dækning for de i § 87, stk. 2 eller 3, nævnte udgifter.

Stk. 2. Hæves auktionen, kan en eller flere panthavere overtage bestyrelsen af pantet, og fremtidige indtægter og udgifter af pantet er i så fald boet uvedkommende. Enhver panthaver kan da forfølge sin ret uafhængigt af konkursbehandlingen, uanset om hans fordring er forfalden.

§ 89. Tvangsauktionen foregår efter retsplejelovens regler. Skal efter disse auktionssummen indbetales til fogedretten, sker indbetaling dog til boet.

§ 90. Reglerne i §§ 85-89 anvendes tilsvarende på udlæg, som ikke bortfalder i medfør af § 71.

Stk. 2. Udlagte fordringer inddrives af boet, medmindre dette frafalder adgangen til inddrivelse.

§ 91. Adgangen til fyldestgørelse af krav, der er sikret ved håndpant eller anden tilsvarende sikkerhedsret, berøres ikke af pantsætters konkurs.

Stk. 2. Betalingsopfordring og andre meddelelser rettes tillige til boet. Boet er berettiget til at lade foretage vurdering af pantet.

Kapitel 10.

Konkursordenen.

§ 92. I dødsboer, hvor gælden ikke er vedgået af arvingerne eller overtaget af en efterlevende ægtefælle, betales forlods rimelige begravelsesudgifter.

§ 93. Forud for anden gæld betales i lige forhold:

- 1) Omkostninger ved konkursens indtræden.
- 2) Omkostninger ved boets behandling.
- 3) Gæld, der pådrages boet under dets behandling.

§ 94. Derefter betales i lige forhold:

- 1) Rimelige omkostninger ved forsøg på at tilvejebringe en ordning af skyldnerens økonomiske forhold, såfremt offentlig akkordforhandling har været indledet,

eller skifteretten i øvrigt skønner, at omkostningerne har været afholdt med føje.

- 2) Gæld, som skyldneren efter fristdagen har pådraget sig med samtykke af et af skifteretten beskikket tilsyn.
- 3) Rimelige omkostninger ved påbegyndt likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab.
- 4) Retsafgiften.

§ 95. Derefter betales i lige forhold:

- 1) Krav på løn og andet vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste, som er forfaldet i tidsrummet fra 6 måneder før fristdagen indtil konkursdekretets afsigelse.
- 2) Krav på erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, men dog ikke erstatning for krav på løn og andet vederlag, som ville være forfaldet mere end 6 måneder før fristdagen.
- 3) Krav på godtgørelse, for så vidt opsigelsen eller afbrydelsen af arbejdsforholdet har fundet sted inden for de sidste 6 måneder før fristdagen.
- 4) Krav på feriegodtgørelse.
- 5) Krav som nævnt i nr. 1-3 for længere tid tilbage end angivet i disse bestemmelser, såfremt fordringshaveren efter skifterettens skøn har søgt kravet gennemført uden ugrundet ophold, men ikke har kunnet nå at foretage et udlæg, der opretholdes i forhold til konkursboet.

Stk. 2. Skifteretten kan nægte skyldnerens nærstående fortrinsret, såfremt denne under hensyn til løn- og arbejdsvilkår, til ydelse af henstand samt til eventuel økonomisk interesse i virksomhedens drift ikke findes rimeligt begrundet.

§ 96. Derefter fyldestgøres i lige forhold leverandørers krav på afgiften af varer, der er afgiftspligtige i henhold til de i stk. 2 nævnte love, og som i afgiftsberigtiget stand er leveret skyldneren til videresalg inden for et tidsrum af 12 måneder før fristdagen.

Stk. 2. Fortrinsret efter stk. 1 omfatter afgifter til staten i henhold til følgende love:

- 1) Lov om forskellige forbrugsafgifter, jfr. lovbekendtgørelse nr. 87 af 27. februar 1976 som ændret ved lov nr. 411 af 20. august 1976.

- 2) Lov om afgift af vin og frugtvin m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 245 af 7. maj 1973 som ændret senest ved lov nr. 411 af 20. august 1976.
- 3) Lov om afgift af øl, jfr. lovbekendtgørelse nr. 381 af 11. juni 1974 som ændret ved lov nr. 411 af 20. august 1976.
- 4) Lov om tobaksafgifter, jfr. lovbekendtgørelse nr. 297 af 1. juni 1973, som ændret senest ved lov nr. 411 af 20. august 1976.
- 5) Lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, jfr. lovbekendtgørelse nr. 86 af 27. februar 1976.
- 6) Lov om afgift af konsum-is, jfr. lovbekendtgørelse nr. 141 af 1. april 1971 som ændret ved § 11 i lov nr. 518 af 13. december 1972.
- 7) Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 244 af 7. maj 1973.
- 8) Lov om afgift af spiritus, jfr. lovbekendtgørelse nr. 247 af 7. maj 1973 som ændret senest ved lov nr. 411 af 20. august 1976.

Stk. 3. Lige med de i stk. 1 og 2 nævnte krav fyldestgøres leverandørers krav på afgiften af varer, der er afgiftspligtige i henhold til lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 142 af 1. april 1971 som ændret ved lov nr. 518 af 13. december 1972, og som i afgiftsberigtiget stand er leveret skyldneren til videresalg eller til anvendelse i frisørvirksomhed inden for et tidsrum af 12 måneder før fristdagen.

§ 97. Derefter betales i lige forhold de øvrige fordringer, bortset fra de i § 98 nævnte.

§ 98. Efter alle andre fordringer betales i nedennævnte rækkefølge:

- 1) Krav på renter, som påløber efter konkursdekretets afsigelse. Dette gælder ikke renter af de i §§ 92-94 nævnte krav.
- 2) Krav på bøder, tvangsbøder og værdikonfiskation, krav på betaling af tillæg til skat som følge af urigtig eller undladt selvangivelse samt krav på konventionalbod i det omfang, boden ikke er erstatning for lidt tab.
- 3) Krav ifølge gaveløfter.

§ 99. Ved overdragelse eller anden overførelse af et fortrinsberettiget krav følger fortrinsretten kravet.

Stk. 2. Ved indfrielse af et fortrinsberettiget krav går fortrinsretten over på den indfrierendes eventuelle regreskrav mod skyldneren.

Kapitel 11.

Skyldnerens stilling.

§ 100. Skyldneren skal meddele skifteretten og bostyret alle fornødne oplysninger til behandling af boet og skal efter tilsigelse møde for skifteretten og ved registreringen af boets aktiver.

§ 101. Skyldneren må ikke uden skifterettens tilladelse forlade landet.

Stk. 2. Skifteretten kan, hvis den finder grund til at frygte, at skyldneren uberettiget vil forlade landet, tage hans pas i forvaring.

§ 102. Skyldneren skal i god tid, inden han skifter bopæl eller fast opholdssted, give skifteretten meddelelse herom. Skifteretten kan forbyde ham at skifte bopæl eller opholdssted, hvis behandlingen af boet kræver hans tilstedeværelse.

§ 103. Opfylder skyldneren ikke sine pligter efter §§ 100-102, kan skifteretten anvende samme tvangsmidler som over for modvillige vidner.

§ 104. Skyldneren har ret til at deltage i skiftesamlinger.

§ 105. Er skyldneren et selskab, en forening eller anden organisation, anvendes bestemmelserne i § 100, jfr. § 103, på medlemmerne af direktion eller bestyrelse, på likvidator i et aktieselskab eller anpartsselskab og på revisor samt på personer, der tidligere har beklædt disse hverv. §§ 101 og 102, jfr. § 103, kan efter skifterettens bestemmelse anvendes på de nævnte personer. § 104 anvendes på medlemmer af direktion eller bestyrelse, på likvidator i et aktieselskab eller anpartsselskab og på revisor samt efter skifterettens bestemmelse på personer, der tidligere har beklædt disse hverv.

Stk. 2. Skifteretten kan bestemme, at reglerne i §§ 100-104 også skal anvendes på personer, der er selskabets, foreningens eller organisationens nærstående.

§ 106. Kan skyldneren ikke ved eget arbejde sørge for sit og sin families nødvendige underhold, kan der af boet tillægges skyldneren eller dem, han har forsørget, en understøttelse.

Stk. 2. Boet kan give skyldneren adgang til benyttelse af fast ejendom eller løsøre.

Kapitel 12.

Boets overtagelse.

§ 107. Straks efter at konkursdekret er afsagt, træffer skifteretten bestemmelse om antagelse af en midlertidig bestyrer af konkursboet efter at have rådført sig med de fordringshavere, der er til stede.

Stk. 2. Anser skifteretten det for uforment at antage en midlertidig bestyrer, varetager den selv den midlertidige bestyrelse.

§ 108. Skifteretten indrykker straks en bekendtgørelse om konkursen i Statstidende. Bekendtgørelsen skal tillige indeholde indkaldelse til første skiftesamling, der skal holdes senest tre uger efter bekendtgørelsen, og hvori i reglen kurator og eventuelt kreditorudvalg vælges.

Stk. 2. Genpart af bekendtgørelsen bør straks sendes til alle fordringshavere, som er eller bliver bostyret bekendt.

Stk. 3. Kommer et aktieselskab eller anpartsselskab under konkurs, giver skifteretten meddelelse herom til aktieselskabsregisteret.

§ 109. Skifteretten tager straks skyldnerens forretningsbøger og -papirer i sin varetægt og foretager de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over boets ejendom.

Stk. 2. Efter at have rådført sig med den midlertidige bestyrer træffer skifteretten bestemmelse om, hvorvidt skyldnerens erhvervsvirksomhed midlertidigt skal fortsættes, og om vigtigere foranstaltninger, som ikke bør udsættes. Om fornødent træffes bestemmelse om midlertidig støtte til skyldneren efter § 106 og om vederlag til skyldneren for arbejde for boet, som går ud over hans pligter efter loven.

§ 110. Skifteretten udmelder en eller flere personer, der snarest skal foretage registrering og vurdering af boets aktiver. Er der umiddelbart før konkursen til brug ved forhandling om akkord tilvejebragt de i § 165 nævnte oplysninger, kan disse lægges til grund ved konkursbehandlingen, således at der kun redegøres for ændringer, der senere er sket.

Stk. 2. Ejer skyldneren aktiver i andre retskredse, kan skifteretten enten selv lade disse registrere og vurdere eller begære bistand fra vedkommende skifteret.

Stk. 3. Skyldneren, den midlertidige bestyrer og vurderingsmændene skal afgive erklæring på tro og love om, at der dem bekendt ikke findes yderligere at registrere.

§ 111. Den midlertidige bestyrer skal efterkomme skifterettens anvisninger og kan ikke uden dens godkendelse træffe beslutninger, der går ud over en midlertidig bestyrelse af boet.

Stk. 2. Den midlertidige bestyrer udfærdiger en oversigt over boets aktiver og passiver.

Kapitel 13.

Bostyret.

§ 112. Boet behandles af en eller flere kuratorer, medmindre skifteretten under hensyn til boets beskaffenhed finder dette uforment.

§ 113. Kurator kan vælges af fordringshaverne på en skiftesamling, hvis mindst en tredjedel af de kendte stemmeberettigede fordringshavere er repræsenteret, og over halvdelen af de afgivne stemmer falder på samme person. I begge henseender er fordringernes beløb afgørende.

Stk. 2. Skiftesamlingen kan vedtage, at der skal vælges flere kuratorer. Skifteretten bestemmer da valgmanen.

Stk. 3. Såfremt særlige grunde taler derfor, kan skifteretten forkaste valget af kurator eller senere afsætte ham. Fordringshaverne kan da foretage nyt valg efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. I øvrigt beskikkes kurator af skifteretten.

§ 114. En tredjedel af de repræsenterede stemmeberettigede fordringshavere, enten efter antal eller efter fordringernes beløb, kan på en skiftesamling kræve, at der nedsættes et kreditorudvalg med højst tre medlemmer.

Stk. 2. Er der ikke enighed om, hvem der skal være medlemmer af udvalget, fastsætter skifteretten valgmanen med henblik på at muliggøre en alsidig repræsentation af de stemmeberettigede fordringshavere. Stemmer mere end halvdelen af de repræsenterede fordringshavere, beregnet efter antal, for samme person, er denne dog valgt.

Stk. 3. Skiftesamlingen kan til enhver tid afsætte kreditorudvalget.

§ 115. Kurator skal ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser, repræsentere boet under retstvister samt uden ugrundet ophold foretage, hvad der er nødvendigt til boets behandling. Han skal således sørge for, at al skyldnerens ejendom inddrages under boet, sikres på tilbørlig måde og afhændes bedst muligt, og forestå driften af skyldnerens virksomhed, såfremt den fortsættes for boets regning. Han skal inddrive boets tilgodehavender og indsætte boets kontante midler i et pålideligt pengeinstitut til en passende rente. Han skal endvidere fremskaffe de nødvendige oplysninger til brug ved prøvelsen af de anmeldte fordringer og fremsætte krav.

Stk. 2. Er der nedsat et kreditorudvalg, skal kurator underrette dette om alle vigtigere dispositioner.

Stk. 3. Finder kurator, at de foreliggende oplysninger giver grundlag for politimæssig efterforskning mod skyldneren eller andre, skal han give politiet meddelelse herom.

§ 116. Inden tre uger efter udløbet af den i § 129, stk. 1, nr. 1, nævnte frist udarbejder kurator en statusoversigt og afgiver en indberetning til skifteretten om de vigtigste årsager til konkursen, og om der foreligger dispositioner eller retsforfølgning, der bør søges omstødt. Skifteretten kan undtagelsesvis forlænge fristen.

Stk. 2. Samtidig med statusoversigten udarbejder kurator en resultatopgørelse for den del af regnskabsåret, som er forløbet ved konkursens indtræden. Skifteretten kan fritage herfor, såfremt udarbejdelsen vil

være uforholdsmæssig vanskelig eller beko- stelig.

Stk. 3. Statusoversigt, resultatopgørelse og indberetning fremlægges til eftersyn på skifterettens kontor.

§ 117. Boer, i hvilke der ikke vælges kurator, behandles af skifteretten, som kan antage en medhjælper.

Stk. 2. Medhjælperen skal under skifterettens tilsyn og i vigtigere anliggender efter at have indhentet skifterettens bestemmelse udføre de kurator påhvilende forretninger.

Stk. 3. Er der nedsat et kreditorudvalg, bør dette i almindelighed udtale sig om spørgsmål, inden disse forelægges for skifteretten.

§ 118. Skifteretten træffer bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket omfang den midlertidige bestyrer, kurator eller medhjælper skal stille sikkerhed.

Kapitel 14.

Skiftesamlinger.

§ 119. Skifteretten kan indkalde til skiftesamling, når den finder det påkrævet. Indkaldelse skal ske, når kurator eller et medlem af kreditorudvalget begærer det.

Stk. 2. Indkaldelsen sker ved bekendtgørelse i Statstidende. Skifteretten fastsætter tid, sted, varsel og dagsorden. Underretning bør sendes til alle, der har særlig interesse i dagsordenen.

Stk. 3. Skifteretten leder forhandlingen på skiftesamlingen.

§ 120. På skiftesamlinger stemmes efter fordringernes beløb, hvor ikke andet er bestemt.

Stk. 2. Skiftesamlingens beslutninger er kun bindende, hvis mindst en tredjedel af de kendte eller, for så vidt anmeldelsesfristen er udløbet, anmeldte, stemmeberettigede fordringshavere, regnet efter fordringernes beløb, er repræsenteret.

Stk. 3. Kan en bindende beslutning ikke vedtages, og indkalder skifteretten ikke til en ny skiftesamling, er afgørelsen overladt til kurator eller, hvis kurator ikke er valgt, til skifteretten.

§ 121. En fordring eller del af en fordring, som uanset afstemningens udfald efter skifterettens skøn vil opnå fuld eller ingen dækning, giver ikke stemmeret.

Stk. 2. En fordringshaver har kun stemmeret for den del af fordringen, som efter skifterettens skøn ikke dækkes af pant eller anden sikkerhed.

§ 122. Er en fordring betinget, kan stemmeret udøves, selv om betingelsen endnu ikke er opfyldt. Tilkommer fordringen flere efter hinanden, udøves stemmeretten af den, der for tiden må anses for nærmest berettiget.

§ 123. Er en fordring bestridt, bestemmer skifteretten om fornødent, hvorvidt og for hvilket beløb fordringen medfører stemmeret. Skifterettens afgørelse er uden indflydelse på den senere prøvelse af fordringen.

§ 124. Stemmes efter fordringshavernes antal, har hver fordringshaver kun én stemme, selv om han har flere fordringer. Overdragelse af en fordring efter fristdagen kan ikke medføre forøgelse af antallet af stemmeberettigede fordringshavere.

Stk. 2. Flere fordringshavere, som er berettigede vedrørende samme fordring, kan tilsammen kun afgive én stemme.

Stk. 3. Stemme kan afgives mundtligt eller skriftligt.

Kapitel 15.

Tilsyn.

§ 125. Den midlertidige bestyrer, kurator eller medhjælper aflægger regnskab for sin forvaltning til skifteretten og kreditorudvalget, som regel hver tredje måned.

Stk. 2. Så længe boet fortsætter driften af skyldnerens virksomhed, udarbejdes inden 3 måneder efter afslutningen af hvert regnskabsår resultatopgørelse og status, som fremlægges til eftersyn på skifterettens kontor. Skifteretten kan fritage for udarbejdelsen af årsregnskab, såfremt dette under hensyn til boets stilling og forhold må anses for ufnødent.

Stk. 3. Skifteretten og kreditorudvalget kan afkræve kurator oplysninger om boets forhold.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter regler om tilsyn med boets beholdninger og værdipapirer.

§ 126. Skifteretten reviderer i fornødent omfang de af kurator i henhold til denne lov udarbejdede regnskaber.

Stk. 2. I boer af større omfang eller mere indviklet beskaffenhed kan skifteretten for boets regning antage en statsautoriseret revisor eller undtagelsesvis andre til at udføre revision i et af skifteretten nærmere bestemt omfang. Skifteretten kan forinden høre kreditorernes mening på en skiftesamling.

§ 127. Når der er forløbet et år efter konkursdekretets afsigelse, skal kurator afgive indberetning til skifteretten om de grunde, der har bevirket, at boet ikke er sluttet, og oplyse, hvornår boet kan forventes sluttet. Derefter skal sådan indberetning afgives hvert halve år eller oftere efter skifterettens bestemmelse.

§ 128. Handler kurator eller skiftesamling til skade for boet, eller krænkes rettligheder, som tilkommer panthavere, skyldneren eller andre, kan skifteretten tilsidesætte de truffne beslutninger, meddele kurator pålæg og foretage, hvad der i øvrigt måtte være fornødent.

Kapitel 16.

Prøvelse af fordringer og andre krav.

§ 129. Når kurator er valgt, indrykker skifteretten en bekendtgørelse i Statstidende, der skal indeholde:

- 1) Opfordring til enhver, der har fordring eller andet krav mod skyldneren, til at melde sig inden fire uger efter bekendtgørelsen. Fristen kan dog sættes til otte uger, når særlige grunde taler derfor. I bekendtgørelsen kan optages meddelelse om, at anmeldelser, der er indgivet under en forudgående forhandling om tvangsakkord, likvidation eller anden gældsordning, vil blive taget i betragtning uden fornyet anmeldelse.

F. t. l. vedr. konkurslov.

2) Indkaldelse til skiftesamling, der så vidt muligt skal holdes senest fire uger efter anmeldelsesfristens udløb, til prøvelse af fordringerne og eventuelt andre krav.

Stk. 2. Genpart af bekendtgørelsen bør straks sendes til alle fordringshavere, som er eller bliver bostyret bekendt.

§ 130. Anmeldte fordringer og andre krav indføres straks i gældbogen af kurator eller medhjælper eller registreres på anden af justitsministeren fastsat måde.

Stk. 2. Indsendes en anmeldelse i to eksemplarer, tilbagesendes det ene med påtegning om modtagelsen.

Stk. 3. En fordringshavers konkursbegæring anses som anmeldelse af den pågældende fordring.

§ 131. Kurator udarbejder en fortegnelse over anmeldte fordringer og kendte, særligt sikrede krav med indstilling om, hvorvidt de bør anerkendes. Indstilles en fordring til anerkendelse som fortrinsberettiget eller efterstillet, angives dette. Fordringer i fremmed mønt anføres med kursværdien, jfr. § 40, stk. 2.

Stk. 2. Indstillingen vedlagt anmeldelserne med bilag skal ligge til eftersyn på skifterettens kontor to uger før den til prøvelsen berammede skiftesamling.

Stk. 3. Indstilles en fordring eller andet krav ikke til anerkendelse som anmeldt, skal kurator ved anbefalet brev eller på anden betryggeude måde give fordringshaveren meddelelse herom og om tid og sted for den skiftesamling, hvori afgørelse skal træffes.

§ 132. Skyldneren indkaldes til skiftesamlingen til fordringernes prøvelse og opfordres til at udtale sig om kurators indstilling.

Stk. 2. Fordringer, der er således stillet i konkursordenen, at der ikke vil kunne gives dividende af dem, prøves ikke.

§ 133. Fremsættes der ingen indsigelse mod indstillingen, er denne endeligt godkendt.

Stk. 2. Kan afgørelse om indstillingen ikke træffes på skiftesamlingen, udsættes

23 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

prøvelsen af den pågældende fordring til en ny skiftesamling. Er anmelderen ikke under mødet underrettet om tid og sted, sker underretning herom på den i § 131, stk. 3, angivne måde.

Stk. 3. Fremsættes og opretholdes en indsigelse mod indstillingen, træffer skifteretten afgørelse ved dom, jfr. § 205.

§ 134. Fordringer og andre krav, der anmeldes efter udløbet af den i medfør af § 129, stk. 1, nr. 1, fastsatte frist, prøves på en senere skiftesamling.

Stk. 2. Fordringer og andre krav, der først anmeldes efter regnskabets stadfæstelse, kan ikke tages i betragtning. Skifteretten kan fastsætte en sidste dag for modtagelse af anmeldelser. Beslutning herom bekendtgøres i Statstidende med mindst to ugers varsel.

Kapitel 17.

Retssager ved de almindelige domstole.

§ 135. Retssag om krav, som rejses af boet, anlægges af kurator på boets vegne ved de almindelige domstole, medmindre parterne vedtager behandling ved skifteretten efter reglerne i kapitel 26.

§ 136. Er retssag om mulige krav, som nu tilkommer boet, anlagt af skyldneren før konkursdekretets afsigelse, kan boet indtræde i skyldnerens sted.

Stk. 2. Oplyses det under sagen, at sagsøgeren er kommet under konkurs, og har boet ikke givet møde, udsættes sagen og bostyret underrettes.

§ 137. Opgives et muligt krav, uden at der er sluttet forlig, kan enhver fordringshaver inden for en af skifteretten fastsat frist på egen hånd anlægge sag eller indtræde i en af skyldneren inden konkursdekretets afsigelse anlagt sag. Anmodning om fastsættelse af frist skal fremsættes over for skifteretten uden ugrundet ophold efter bostyrets beslutning om opgivelsen. Boet skal erstatte fordringshaverens rimelige omkostninger, dog kun i det omfang boets masse forøges.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til anke, dog at skifteretten ikke fastsætter særlig frist.

§ 138. Begærer ingen fordringshaver frist fastsat efter § 137, eller oversiddes fristen, kan skyldneren selv gøre det krav gældende, som muligt tilkommer ham. En anke iværksat af skyldneren bortfalder, hvis boet eller en fordringshaver anker dommen.

§ 139. Modfordringer mod boet kan gøres gældende under sagen, såfremt der ikke påstås selvstændig dom for modfordringen eller den overskydende del af denne.

Stk. 2. Er sagen anlagt af skyldneren inden konkursen, kan modfordringer gøres gældende til selvstændig dom, hvis de er tingfæstet inden konkursdekretets afsigelse.

§ 140. Krav, som ikke vedrører boet, kan skyldneren gøre gældende uden hensyn til konkursen.

§ 141. Er retssag anlagt mod skyldneren inden konkursdekretets afsigelse, indtræder boet i skyldnerens sted, medmindre sagen ikke vedrører boet, eller sagsøgeren tilkendegiver, at han ønsker dom over skyldneren alene eller sammen med boet.

Stk. 2. Ønsker sagsøgeren dom alene eller tillige over boet, drager han omsorg for, at dette underrettes om sagen.

Stk. 3. Er skyldneren på fristdagen eller senere blevet dømt som udeblevet, kan boet fordrage sagen genoptaget efter retsplejeloovens regler om utilregnelig udeblivelse. Har modparten ikke rejst indsigelse mod genoptagelse inden en af retten fastsat frist, kan optagelse ske ved rettens kendelse uden afholdelse af retsmøde.

Stk. 4. Retten kan efter begæring af en part henvise en sag, hvori boet er indtrådt i skyldnerens sted eller sammen med denne, til behandling ved den skifteret, der behandler boet.

§ 142. Retssag anlægges efter konkursdekretets afsigelse mod skyldneren, hvis sagens genstand ikke vedrører konkursen, eller hvis der alene ønskes dom over skyldneren personlig.

Kapitel 18.

Slutning og udlodning.

§ 143. Viser det sig under boets behandling, at der ikke er midler ud over, hvad der

medgår til dækning af omkostningerne, sluttes boet på første skiftesamling eller på en særlig dertil indvarslet skiftesamling.

Stk. 2. En fordringshaver, som efter § 27 hæfter for boets omkostninger, kan forlange boet sluttet, såfremt ingen anden i hans sted vil indestå for yderligere omkostninger.

§ 144. Opnår skyldneren tvangsakkord, jfr. § 196, og er de fordringshavere i konkursboet, som efter § 158, stk. 2, ikke omfattes af akkorden, fyldestgjort eller tilstrækkeligt sikret, eller fremlægger skyldneren efter udløbet af anmeldelsesfristen samtykke fra samtlige fordringshavere eller bevis for, at de er fyldestgjort, sluttes boet straks, og dets aktiver udleveres skyldneren med fradrag af omkostningerne ved boets behandling.

Stk. 2. Godtgør skyldneren efter boets slutning, at fordringshavere er fyldestgjort eller har givet afkald på deres fordringer, giver skifteretten ham bevis herfor.

§ 145. Massekrav betales snarest muligt.

Stk. 2. Fortrinsberettigede krav betales helt eller delvis, så snart fordringerne er prøvet.

Stk. 3. Er de foran nævnte krav betalt eller sikret, kan kurator foretage delvis udlodning til de øvrige fordringshavere.

§ 146. Dividende udbetales også til fordringshavere, som har pant eller anden sikkerhed i skyldnerens formue og skal fyldestgøres gennem konkursbehandlingen. Dividenden af den del af fordringen, som bliver dækket gennem sikkerheden, fradrages i senere udbetalinger. Udbetaling af dividende medfører ikke oprykning for efterstående panthavere.

Stk. 2. Kan fordringshaveren søge fyldestgørelse uden om bobehandlingen, afsættes foreløbig dividende af hele fordringen. Der udbetales kun dividende af den del af fordringen, som ikke bliver dækket gennem sikkerheden.

§ 147. Udlodning sker uden hensyn til fordringens forfaldstid.

Stk. 2. Ved udlodning afsættes de fornødne midler til senere udbetaling af dividende på krav, der endnu er omtvistet, eller som er betinget af en endnu ikke indtrådt omstændighed.

§ 148. Når boets aktiver er realiseret, dets tilgodehavender inddrevet og mulige tvister endeligt afgjort, udarbejder kurator udkast til regnskab og, enten samtidig eller så snart regnskabet er stadfæstet, udkast til endelig udlodning.

Stk. 2. Regnskabet skal ledsages af en kort redegørelse for boets behandling, dets indtægt og udgift. Kurator og så vidt muligt skyldneren skal ved påtegning på udkastet på tro og love erklære, at der ikke dem bekendt findes yderligere til indtægt for boet.

§ 149. Skifteretten kan efter indstilling fra kurator bestemme, at endeligt regnskab og eventuel udlodning vedrørende en endnu ikke oppebåret indtægt, et i henhold til § 147, stk. 2, afsat beløb eller andre nærmere afgrænsede dele af boet henskydes til tiden efter boets slutning.

§ 150. Skifteretten indkalder ved bekendtgørelse i Statstidende med mindst ugers varsel en skiftesamling til behandling af udkast til regnskab og udlodning, der med bilag skal ligge til eftersyn på skifterettens kontor. Bekendtgørelsen skal indeholde oplysning om dividendens størrelse.

Stk. 2. Er bekendtgørelse ikke allerede sket efter § 134, stk. 2, skal bekendtgørelsen indeholde meddelelse om, at fordringer og andre krav, der først anmeldes efter regnskabets stadfæstelse eller efter den af skifteretten i medfør af § 134, stk. 2, fastsatte dag, ikke kan tages i betragtning.

§ 151. På skiftesamlingen gives der fordringshaverne og skyldneren lejlighed til at udtale sig om udkastet. Mulige tvister behandles på den i kapitel 26 foreskrevne måde.

Stk. 2. Skifteretten stadfæster udkastet, medmindre dette lider af fejl eller mangler, der nødvendiggør, at det omgøres.

§ 152. Når skifteretten har stadfæstet udkastet til regnskab og udlodning, og ankefristen er udløbet, uden at anke er sket, udbetales dividenden.

§ 153. Skifteretten kan bestemme, at der ved opgørelse og udlodning bortses fra fordringer, som kun ville afkaste en ubetydelig dividende.

Stk. 2. Skifteretten kan bestemme, at

dividendebeløb, hvis udbetaling vil medføre uforholdsmæssige omkostninger, tilfalder statskassen.

Stk. 3. Dividendebeløb, som ikke inden et år efter udlodning har kunnet udbetales, tilfalder statskassen.

§ 154. Midler, som efter boets slutning indgår i konkursmassen eller frigøres til fordel for denne, fordeles mellem fordringshaverne i overensstemmelse med den tidligere skete udlodning. Regnskab aflægges af kurator over for skifteretten. Skiftesamling indkaldes kun, hvis skifteretten finder grund dertil.

Stk. 2. Skifteretten kan bestemme, at indgæede midler, der ikke kan dække udgifterne ved fordelingen, tilfalder statskassen.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 2 og § 153 nævnte forhold.

§ 155. Skifteretten indrykker bekendtgørelse i Statstidende om boets slutning, medmindre tidspunktet for stadfæstelse af udlodning og størrelsen af eventuel dividende fremgår af den i § 150, stk. 1, nævnte bekendtgørelse.

Stk. 2. Har et aktieselskab eller anpartselskab været under konkurs, giver skifteretten meddelelse om boets slutning til aktieselskabsregisteret.

§ 156. En fordringshaver beholder sin ret mod skyldneren for den del af fordringen, som ikke er dækket gennem udlodning.

Afsnit III.

Tvangsakkord.

Kapitel 19.

Tvangsakkordens indhold.

- § 157. Tvangsakkord kan gå ud på
- 1) procentvis nedsættelse af den ikke-fortrinsberettigede gæld (almindelig tvangsakkord),
  - 2) fordeling af skyldnerens formue eller en del af denne mellem hans fordringshaverne mod, at skyldneren frigøres for den del af gælden, som ikke bliver dækket (likvidationsakkord),
  - 3) betalingsudsættelse (moratorium).

§ 158. Akkorden omfatter fordringer, der er stiftet før akkordforhandlingens åbning jfr. § 167.

Stk. 2. Uden for akkorden falder:

- 1) Pantefordringer i det omfang, pantet strækker til. Pantehaverne bindes derimod af akkorden, for så vidt angår den del af deres personlige fordring mod skyldneren, som ikke til sin tid måtte blive dækket af pantet.
- 2) Fordringer, der har fortrin frem for almindelige fordringer i tilfælde af konkurs.
- 3) Gældsforpligtelser, som skyldneren før akkordforhandlingens åbning med samtykke af de i § 165 nævnte tillidsmænd har pådraget sig til fortsættelse af sin forretning.
- 4) Fordringer under et vist mindre beløb, såfremt bestemmelse derom er truffet i akkorden, og bestemmelsen må anses rimeligt begrundet under hensyn til boets størrelse og øvrige omstændigheder. Fordringer tilhørende samme fordringshaver sammenlægges. Fordringer, som overstiger det fastsatte beløb, giver ret til udbetaling af mindst dette beløb.

§ 159. Ved akkorden bortfalder gaveløfter, krav på renter af de af akkorden omfattede fordringer for tiden efter akkordforhandlingens åbning og krav på konventionalbod i det omfang, boden ikke er erstatning for lidt tab.

Stk. 2. De øvrige i § 98 nævnte krav har i akkorden samme stilling som de almindelige fordringer.

§ 160. I øvrigt skal fordringshaverne behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling.

§ 161. Fordringerne kan ikke nedsættes til mindre end 25 pct. af deres beløb, medmindre der foreligger ganske særlige grunde, eller fordringshaverne samtykker deri.

§ 162. Fordringer, der er bestridt, behandles foreløbig, som om de ikke var bestridt.

Stk. 2. Uforfaldne fordringer kan kræves betalt samtidig med andre fordringer.

§ 163. Bestemmelserne i kapitel 6 finder tilsvarende anvendelse på tvangsakkord. I stedet for konkursens begyndelse træder akkordforhandlingens åbning, jfr. § 167.

Kapitel 20.

Åbning af tvangsakkordforhandling.

§ 164. Justitsministeren beskikker fagkyndige tillidsmænd ved akkordforhandling for et af ham fastsat tidsrum. Statsautoriserede revisorer kan uden beskikkelse fungere som regnskabskyndige tillidsmænd.

Stk. 2. Skifteretten kan for den enkelte akkordbehandling beskikke andre som fagkyndige eller regnskabskyndige tillidsmænd.

Stk. 3. Tillidsmænd må ikke medvirke ved istandbringelse af akkorder.

Stk. 4. Beskikkelse kan tilbagekaldes, hvis tillidsmanden viser sig uegnet til hvervet.

§ 165. En skyldner, der søger tvangsakkord, må rette henvendelse til to af de i § 164 nævnte tillidsmænd. Den ene skal være regnskabskyndig og den anden fagkyndig, så vidt muligt i den art af virksomhed, som skyldneren driver. Skifteretten kan dog tillade, at der kun medvirker én tillidsmand.

Stk. 2. Tillidsmændene registrerer samtlige skyldnerens aktiver og passiver, herunder kautions- og vekselforpligtelser, og udarbejder en oversigt over skyldnerens status. Statusoversigten skal indeholde:

- 1) Angivelse af boets aktiver med oplysning om grundlaget for værdiansættelserne, herunder om disse er sket med henblik på videreførelse eller ophør af skyldnerens virksomhed. Såvidt muligt oplyses anskaffelses- eller fremstillingspris og for fordringers vedkommende de tilgodehavende beløb. Endvidere oplyses størrelsen af foretagne afskrivninger, om aktiver er behæftet med ejendomsforbehold, pant eller anden sikkerhedsret, samt om fordringer kan fyldestgøres ved modregning.
- 2) Hver enkelt fordringshavers navn og adresse, de enkelte fordringers størrelse og eventuelle fortrinsstilling samt sikkerhed. Fordringer, som skyldneren bestri-der, opføres med bemærkning herom.

Stk. 3. Tillidsmændene udarbejder endvidere en redegørelse for de vigtigste årsager

til, at skyldneren søger tvangsakkord, indeholdende en nøje gennemgang af skyldnerens forretningsførelse og regnskabsvæsen, og anfører, om der foreligger dispositioner eller retsskridt, der bør søges omstødt. Redegørelsen skal angive, om tillidsmændene har modtaget de af dem ønskede oplysninger til bedømmelse af forholdene, og om disse må antages at være rigtige og fyldestgørende. Har skyldneren efter tillidsmændenes opfattelse gjort sig skyldig i strafbart forhold, bør redegørelsen indeholde oplysning herom.

Stk. 4. Endelig skal tillidsmændene afgive erklæring om, hvorvidt forslaget efter deres skøn er rimeligt og frembyder tilstrækkelig betryggelse for akkordens opfyldelse, samt om, hvilken dækning der kan antages at fremkomme i tilfælde af konkurs.

§ 166. Skyldnerens skriftlige begæring til skifteretten om åbning af akkordforhandling bilægges

- 1) akkordforslaget,
- 2) tiltrædelseserklæringer fra mindst 40 pct. af fordringshaverne efter antal og efter fordringernes størrelse med angivelse af beløb og grundlag,
- 3) den i § 165, stk. 2-4, omhandlede statusoversigt, redegørelse og erklæring samt skyldnerens erklæring på tro og love om, at han har opgivet alt, hvad han ejer og skylder.

Stk. 2. Skifteretten kan forlange, at skyldneren stiller passende sikkerhed for omkostningerne ved akkordforhandlingen. Har skifteretten ikke krævet sikkerhed, betales omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, af statskassen.

§ 167. Forhandling om tvangsakkord åbnes ved skifterettens afgørelse derom.

§ 168. Skifteretten kan nægte at åbne forhandling om tvangsakkord, hvis det i §§ 165 og 166 nævnte grundlag eller de i øvrigt fornødne oplysninger ikke tilvejebringes, eller hvis der ikke er rimelig udsigt til, at akkorden vil blive vedtaget, stadfæstet og opfyldt.

Stk. 2. Skifteretten kan betinge akkordforhandling af, at skyldneren underkaster sig tilsyn efter reglerne i § 13.

Kapitel 21.

Tvangsakkordforhandlingen.

§ 169. Straks efter akkordforhandlingens åbning indrykker skifteretten i Statstidende en bekendtgørelse, hvori fordringshaverne indkaldes til et møde til behandling af og afstemning om skyldnerens akkordforslag. Samtidig opfordres fordringshavere, hvis fordringer ikke tidligere er gjort gældende, til at anmelde disse for skifteretten. Genpart af bekendtgørelsen og af de i § 166 nævnte bilag bør straks sendes til alle kendte fordringshavere, der ikke efter det oplyste allerede har modtaget dem.

Stk. 2. Bestrides en fordring, skal dette meddeles fordringshaveren ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde.

Stk. 3. Skyldnerens begæring med bilag henlægges i skifteretten til eftersyn.

§ 170. Skifteretten kan, indtil akkordforslaget er stadfæstet, standse en påbegyndt akkordforhandling, hvis de i § 168, stk. 1, nævnte grunde viser sig at være til stede. Inden afgørelsen bør spørgsmålet drøftes på et fordringshavermøde, hvortil indkaldelse sker ved bekendtgørelse i Statstidende. Samtlige kendte fordringshavere underrettes skriftligt.

§ 171. Fra akkordforhandlingens åbning og indtil dens slutning kan arrest eller udlæg ikke foretages i skyldnerens gods undtagen for fordringer, som ikke berøres af akkorden.

Stk. 2. Udlæg, som i medfør af § 184 vil tabe sin retsvirkning, hvis akkorden stadfæstes, kan ikke danne grundlag for tvangsauktion eller udbringelse af det udlagte af skyldnerens besiddelse. Betales udlagte fordringer, forbliver det indkomne beløb i fogedrettens besiddelse.

§ 172. Skyldneren kan med skifterettens tilladelse ændre eller tilbagetage akkordforlaget, indtil det er vedtaget.

§ 173. Tillidsmændene og skyldneren skal, medmindre skifteretten bestemmer andet, være til stede i det til vedtagelse af akkorden fastsatte møde og skal besvare spørgsmål fra skifteretten og fordringshavere.

§ 174. Fordringer giver stemme i det omfang, de berøres af akkorden uden at bortfalde ved denne.

Stk. 2. En fordring giver stemme, selv om fordringshaveren har indvilliget i at stå tilbage for de øvrige fordringshavere.

Stk. 3. Skyldnerens nærstående har ikke stemmeret.

§ 175. Bestemmelserne i §§ 120, stk. 1, 121, stk. 2, 122 og 124 anvendes tilsvarende på akkordforhandling.

Stk. 2. De fordringshavere, hvis fordringer er bestridt, deltager foreløbig i afstemningen om akkordforslaget. Viser afstemningen, at disse stemmer vil være afgørende for udfaldet, bestemmer skifteretten, hvilke af dem der skal komme i betragtning ved afstemningen og for hvilke beløb.

Stk. 3. Stemmeafgivning, herunder tiltrædelseserklæring efter § 166, stk. 1, nr. 2, anses for opretholdt under senere afstemninger om samme spørgsmål, medmindre stemmen tilbagekaldes.

§ 176. Til vedtagelse af en tvangsakkord kræves tiltrædelse fra mindst 60 pct. af de fordringshavere, der deltager i afstemningen.

Stk. 2. De fordringshavere, som tiltræder akkorden, må yderligere af det samlede beløb, der giver stemmeret, repræsentere mindst

- 1) ved almindelig tvangsakkord lige så mange procent, som tilbuddet i procent ligger under 100, dog mindst 60 pct.,
- 2) ved likvidationsakkord 75 pct. eller, hvis en bestemt mindste dækningsprocent er tilsagt fordringshaverne i akkorden, lige så mange procent, som denne ligger under 100, dog mindst 60 pct.
- 3) ved moratorium 60 pct.

Stk. 3. En fordring medregnes til de stemmeretgivende, selv om den ikke er anmeldt.

§ 177. Vedtages akkordforslaget ikke, kan skifteretten, hvis den skønner, at der er udsigt til, at forslaget senere vil blive vedtaget, indkalde til et møde til fornyet afstemning.

Kapitel 22.

Stadfæstelse af tvangsakkorden.

§ 178. Akkorden er ikke gyldig, før den er stadfæstet af skifteretten.

Stk. 2. Indsigelse mod, at akkorden stadfæstes, skal fremsættes senest i det møde, hvori akkorden vedtages. Skifteretten kan give en kortere frist til nærmere begrundelse af indsigelsen.

§ 179. Skifteretten skal nægte stadfæstelse,

- 1) hvis fejl ved fremgangsmåden under behandlingen af akkordforslaget eller ufuldstændighed i de tilvejebragte oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for resultatet af stemmeafgivningen,
- 2) hvis akkorden ikke er forenelig med bestemmelserne i § 158 eller i øvrigt er i strid med loven, eller
- 3) hvis skyldneren for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele uden for akkorden.

Stk. 2. I det i stk. 1, nr. 1, nævnte tilfælde kan skifteretten udsætte sin afgørelse, til forslaget har været underkastet en ny afstemning.

§ 180. Skifteretten kan nægte stadfæstelse,

- 1) hvis tredjemand for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele,
- 2) hvis dividenden står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling,
- 3) hvis skyldneren utilbørligt har forringet sin formuestilling til skade for fordringshaverne,
- 4) hvis der ikke er rimelig udsigt til akkordens opfyldelse, eller
- 5) hvis akkorden i øvrigt er til skade for fordringshaverne eller en del af disse.

§ 181. Stadfæstelse kan betinges af, at skyldneren undergiver sig tilsyn, som beskikkes af skifteretten. Tilsynet skal påse, at skyldneren overholder akkordens bestemmelser og ikke ved sin forretningsførelse eller sit forbrug sætter sig ud af stand til at opfylde akkorden. Tilsynet kan i dette øjemed give skyldneren særlige anvisninger. Skyldneren skal give tilsynet alle fornødne oplysninger.

Stk. 2. Såfremt skyldneren bringer fordringshavernes ret i fare, skal tilsynet give indberetning herom til skifteretten, der ved indkaldelse til et møde eller på anden måde gør fordringshaverne bekendt med indberetningen.

§ 132. Kan et afdrag på en fordring ikke betales, fordi fordringen er omtvistet eller afhængig af en endnu ikke opfyldt betingelse, kan skifteretten bestemme, at beløbet skal indsættes på en særlig konto i bank eller sparekasse.

Stk. 2. Beløbet tilbagebetales skyldneren, hvis det ved endelig dom bliver fastslået, at beløbet ikke skyldes, hvis sag om berettigelsen af kravet ikke er anlagt inden en af skifteretten fastsat frist, eller hvis det viser sig, at en betingelse ikke vil blive opfyldt, hvorom skifteretten kan give attest.

§ 133. Akkordforhandlingen anses for sluttet, når fristen for kære af skifterettens afgørelse om stadfæstelse af akkorden eller om akkordforhandlingens ophør er udløbet, uden at kære er sket, eller når kæreinstansens kendelse er afsagt, eller når konkursen er indtrådt.

Stk. 2. Skifteretten bekendtgør straks udfaldet af akkordforhandlingen i Statstidende. Afsluttes akkordforhandlingen uden stadfæstelse af akkord, bør meddelelse til lige sendes til alle fordringshaverne.

Kapitel 23.

Tvangsakkordens virkninger.

§ 134. Stadfæstes en tvangsakkord, anvendes reglerne om omstødelse i §§ 64-80.

Stk. 2. Dækning af en fordring, som ikke ville have været berørt af akkorden, kan ikke omstødes.

§ 135. Krav på omstødelse gøres gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet.

Stk. 2. En sikkerhedsret, der omfattes af reglen i § 71, bortfalder, så snart stadfæstelsen af akkorden er endelig.

§ 136. Senest på det møde, hvori akkorden vedtages, kan enhver stemmeberettiget fordringshaver stille forslag om anlæg af omstødsessag. Vedtages sagsanlæg, og er der efter skifterettens skøn tilstrækkelig

sikkerhed for betaling af sagsomkostninger, kan skifteretten beskikke en advokat til at føre sagen. Skifteretten bestemmer, om advokaten skal være berettiget til at hæve sagen, indgå forlig eller anke en dom, eller om disse spørgsmål skal forelægges et kreditormøde. Advokatens honorar fastsættes af den ret, for hvilken omstødsessagen indbringes.

Stk. 2. Træffes der ikke bestemmelse om sagsanlæg, kan enhver fordringshaver selv anlægge sag, såfremt han giver meddelelse herom senest på det i stk. 1 nævnte møde, og skifteretten ikke finder, at anlæg af omstødsessag ville stride mod fordringshaverens fælles interesser.

Stk. 3. Omstødsessag skal anlægges senest fire uger efter akkordens stadfæstelse.

§ 137. Dømmes der til omstødelse, bestemmes det i dommen, at det idømte skal erlægges til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og udlodder resten til fordringshaverne efter samme regler som i akkorden.

§ 138. Reglerne om sikringsakters betydning for adgangen til retsforfølgning finder tilsvarende anvendelse på tvangsakkord.

§ 139. Akkorden har virkning som et retsforlig.

§ 190. Akkorden er bindende også for fordringshavere, der ikke har meldt sig. Akkorden befrier skyldneren for den del af en før akkordforhandlingens åbning stiftet gæld, som ikke ved akkorden er overtaget, såvel over for fordringshaveren selv som over for kautionister og andre, der hæfter for gælden.

§ 191. Akkorden har ingen indflydelse på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren.

§ 192. Enhver uden for akkorden indgået overenskomst, hvorefter der af skyldneren eller af tredjemand indrømmes nogen fordringshaver større fordele end hjemlet ved akkorden, er ugyldig.

§ 193. Må akkordens opfyldelse ved skyldnerens forhold antages at være bragt i

fare, kan skifteretten på begæring af en fordringshaver bestemme, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn som i § 181 angivet.

§ 194. Akkorden kan på begæring af en fordringshaver eller tilsynet ophæves af skifteretten,

- 1) hvis det oplyses, at skyldneren med hensyn til akkorden har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold eller i øvrigt han eller andre med hans vidende forud for akkordens stadfæstelse hemmeligt har indrømmet nogen fordringshaver fordele frem for de øvrige fordringshavere, eller
- 2) hvis skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge akkorden.

Stk. 2. Forinden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, indkaldes skyldneren, fordringshaverne, tillidsmændene, kautionister for akkorden og et eventuelt tilsyn til møde i skifteretten.

Stk. 3. Ophæves akkorden, bortfalder en for denne af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de i stk. 1, nr. 1, beskrevne omstændigheder forelå, eller han har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i stk. 1, nr. 2.

§ 195. Tages skyldnerens bo under konkursbehandling, har de af akkorden omfattede fordringshavere krav på udlæg i forhold til fordringernes beløb uden hensyn til den skete nedskrivning, men efter fradrag af afbetalinger. Udlægget i konkursboet i forbindelse med disse afbetalinger kan dog ikke overstige, hvad der efter akkorden tilkommer dem, medmindre akkorden er bortfaldet efter § 194.

Kapitel 24.

Tvangsakkord i konkurs.

§ 196. En skyldner, hvis bo er taget under konkursbehandling, kan anmode skifteretten om at indkalde en skiftesamling til behandling af og afstemning om et af ham fremsat akkordforslag.

Stk. 2. Ved sagens videre behandling finder reglerne i dette afsnit anvendelse med de af forholdets natur følgende ændringer samt med følgende begrænsninger:

- 1) Begæringen må fremsættes inden den i § 150, stk. 2, nævnte dato.
- 2) Afstemning om akkordforslaget kan ikke finde sted før afholdelse af skiftesamlingen til fordringernes prøvelse.
- 3) Boet må ikke udleveres skyldneren, forinden de, der har krav på forlods dækning, er fyldestgjort.

Stk. 3. Så længe akkordforhandlingen vedvarer, skal bostyret kun foretage, hvad der ikke tåler opsættelse.

Afsnit IV.

Fælles regler.

Kapitel 25.

Særlige bestemmelser.

§ 197. Ingen må handle som kurator, midlertidig bestyrer, skifterettens medhjælper, medlem af kreditorudvalget, revisor, tilsynsmand, tillidsmand eller vurderingsmand, hvis han er en af skyldnerens nærstående eller er afhængig af skyldneren, eller hvis der som følge af hans interesse i sagens udfald eller af andre grunde er tvivl om hans upartiskhed i det foreliggende spørgsmål.

Stk. 2. Har skyldneren drevet erhvervsvirksomhed, eller er skyldneren et selskab, en forening eller anden organisation, må revisor, tillidsmand eller vurderingsmand heller ikke på nogen af de i stk. 1 nævnte måder være knyttet til medlemmer af bestyrelse eller direktion, til kurator, skifterettens medhjælper, en likvidator eller til virksomhedens eller organisationens kasserer eller bogholder.

§ 198. Skifteretten fastsætter vederlag til kurator, midlertidig bestyrer, skifterettens medhjælper, revisor, tilsynsmand, tillidsmænd, retsvidne og vurderingsmænd under hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed.

Stk. 2. Skifteretten kan undtagelsesvis tillægge kreditorudvalgets medlemmer vederlag.

Stk. 3. Vederlagene afholdes af boet.

§ 199. Skifteretten kan indkalde enhver til at afgive forklaring efter retsplejelovens regler om vidner.

F. t. 1. vedr. konkurslov.

§ 200. Forældelse af en fordring afbrydes også i forhold til skyldneren personlig ved indgivelse af en på fordringen støttet konkursbegæring, ved anmeldelse i et konkursbo eller tvangsakkordbo samt ved vedtagelse af tvangsakkord, såfremt fordringen må anses for anerkendt i akkorden.

Stk. 2. Efter anerkendelse i konkursbo løber ny forældelsesfrist først fra boets slutning.

Kapitel 26.

Skifterettens behandling af tvister.

§ 201. Skifteretten prøver betingelserne for iværksættelse af foranstaltninger, som ved denne lov er henlagt til skifteretterne, og afgør tvist om boernes behandling eller om fordringer og krav, der rettes mod et konkursbo, samt efter parternes vedtagelse tvist om krav, der gøres gældende af konkursboet.

Stk. 2. Selvstændig dom for boets modfordringer kan ikke gives, medmindre modparten samtykker deri.

§ 202. Behandlingen af tvister foregår efter retsplejelovens regler om borgerlige underretssager med de ændringer, som følger af forholdets natur. Skifteretten kan anordne skriftlig forberedelse som i landsretssager.

§ 203. Den, som gør krav gældende mod konkursboet, kan indstævne skyldneren for skifteretten for at få dom over ham sammen med boet.

Stk. 2. Må inddragelsen af skyldneren i sagen antages at ville forhale boets afslutning, kan skifteretten afslå inddragelse.

§ 204. Skifteretten kan beskikke en advokat for en part, når det skønnes nødvendigt, at han har advokatbistand, og han opfylder den økonomiske betingelse i retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2. Om salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jfr. retsplejelovens kapitel 31.

§ 205. Afgørelse angående anmeldte fordringer og krav eller deres fortrinsret træffes ved dom.

§ 206. Andre afgørelser end de i § 205 nævnte træffer skifteretten ved kendelse eller beslutning.

Stk. 2. Skifteretten kan herved pålægge sagsomkostninger, hvis tvistens omfang og det med sagen forbundne arbejde gør det rimeligt. Retsplejelovens regler om sagsomkostninger finder da tilsvarende anvendelse. Hvis ikke andet bestemmes, er fuldbyrdesfristen 14 dage.

Stk. 3. Skifterettens beslutninger om fastsættelse af vederlag og andre omkostninger kan fuldbyrdes efter almindelige regler.

§ 207. Skifterettens domme, stadfæstelsen af regnskabet og den sluttede konkursbehandling kan ankes til landsretten. De under behandlingen afsagte kendelser og trufne beslutninger kan kun med landsrettens tilladelse inddrages under anken.

Stk. 2. Skifterettens kendelser og beslutninger kan med de i § 208 fastsatte undtagelser kæres til landsretten.

Stk. 3. Om kære mod dommes bestemmelser om processuelle straffe og om sagsomkostninger gælder reglerne i retsplejelovens § 441, stk. 1, jfr. § 417.

§ 208. Skifterettens afgørelse efter §§ 8, 13, 16, stk. 3, 21, 113, stk. 2, 114, stk. 2, 121, 122, 123, 175, stk. 1, jfr. §§ 121, stk. 2, og 122, 175, stk. 2, 177 og 179, stk. 2, kan ikke indbringes for højere ret.

Stk. 2. Skifterettens afgørelse efter § 15, stk. 2, kan kun kæres af skyldneren.

§ 209. Ankefristen er fire uger, som regnes fra domsafsigelsen, jfr. retsplejelovens § 219, stk. 3, eller fra skifterettens stadfæstelse af udkast til regnskab eller udlodning.

Stk. 2. Dog kan justitsministeren undtagelsesvis indtil et år efter konkursbehandlings slutning tillade anke, når ganske særlige omstændigheder retfærdiggør, at parten ikke i rette tid har iværksat anke.

§ 210. Kærefristen er to uger.

Stk. 2. Tilladelse til kære efter kærefristens udløb kan i indtil seks måneder gives efter reglen i § 209, stk. 2.

§ 211. Fra sø- og handelsrettens skifteafdeling sker anke og kære til højesteret i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel. Fristerne er de samme som ved indbringelse for landsret.

§ 212. Ankestævning forkyndes såvel for den ankendes modpart som for kurator eller, hvor ingen kurator er beskikket, for skifteretten eller skifterettens medhjælper.

§ 213. Justitsministeren kan undtagelsesvis tillade, at landsrettens afgørelse indbringes for højesteret. Ansøgning om tilladelse hertil må fremsættes inden udløbet af de i retsplejelovens §§ 397 og 422 fastsatte frister.

§ 214. Anke og kære sker i øvrigt efter retsplejelovens regler herom med de ændringer, som følger af forholdets natur.

Kapitel 27.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

§ 215. Loven træder i kraft den 1. januar 1978.

Stk. 2. Samtidig ophæves:

Lov nr. 51 af 25. marts 1872 om konkurs samt om nogle forandringer i de gældende bestemmelser om pant og execution.

Lov af 14. april 1905 (nr. 225 i 1906) om tvangsakkord uden for konkurs og om udvidelse af adgangen til tvangsakkord under konkurs.

§ 2 i lov nr. 177 af 29. april 1960 om ændringer i lov om konkurs m. v. (underpant i løsøre).

§ 216. Lovens regler anvendes, hvis begæring om konkurs eller akkordforhandling eller anmeldelse om betalingsstandsning er indgivet til skifteretten efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Er begæring om akkordforhandling indgivet før lovens ikrafttræden, men indtræder konkurs i henhold til en efter lovens ikrafttræden indgivet begæring, anvendes de hidtil gældende regler om virkningerne af en forudgående forhandling om tvangsakkord.

§ 217. På modregning mellem fordringer, som begge er erhvervet inden lovens ikrafttræden, anvendes de hidtil gældende regler.

§ 218. Er en fordring, for hvilken flere skyldnere hæftede solidarisk, blevet helt eller delvis indfriet før lovens ikrafttræden, anvendes de hidtil gældende regler om ind-

frielsens betydning for krav mod boet og mellem skyldnerne indbyrdes.

Stk. 2. Reglen i § 50 anvendes kun på sikkerhed eller modregningsadgang, som er opnået efter lovens ikrafttræden.

§ 219. Betingelserne for og virkningerne af omstødelse af dispositioner og retsfølgning, som er foretaget før lovens ikrafttræden, bedømmes efter de hidtil gældende regler. Er begæring om konkurs indgivet efter lovens ikrafttræden, anvendes samme fremgangsmåde som bestemt for omstødelse.

§ 220. Er en fortrinsberettiget fordring indfriet inden lovens ikrafttræden, afgøres det efter de hidtil gældende regler, om fortrinsretten er gået over på et regreskrav mod skyldneren.

§ 221. Arvekrav, som efter § 34 i lov nr. 51 af 25. marts 1872 er tillagt sikkerhed i løsøre ved tinglysning af udskrift af skiftebogen, fyldestgøres forud for de i § 97 nævnte fordringer, såfremt fristdagen indtræder senest tre år efter, at den arving, hvem arven er tilfaldet, er blevet eller ville være blevet myndig, eller i tilfælde af, at dette er sket inden lovens ikrafttræden, såfremt fristdagen indtræder senest tre år efter ikrafttrædelsen.

§ 222. Justitsministeren kan indtil videre efter de hidtil gældende regler som regnskabskyndige tillidsmænd beskikke personer, der ved lovens ikrafttræden er autoriseret som regnskabskyndige tillidsmænd ved akkordforhandlinger, og som driver erhvervsmæssig virksomhed som revisorer.

§ 223. Indtil justitsministeren træffer anden bestemmelse, skal skifteretten, såfremt den ved konkursens erklæring har grundet sin kompetence på anden omstændighed end den, at skyldneren har eller ved sin død havde bopæl her i riget, oplyse dette i konkursdekretet.

§ 224. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget angår gennemførelse af en ny konkurslov til afløsning af den gældende konkurslov, lov nr. 51 af 25. marts 1872 om konkurs samt om nogle forandringer i de gældende bestemmelser om pant og eksekution, og den gældende tvangsakkordlov, lov af 14. april 1905 (nr. 225 i Lovtidende fra 1906) om tvangsakkord uden for konkurs og om udvidelse af adgangen til tvangsakkord under konkurs. Konkursloven er bekendtgjort ved justitsministeriets lovebekendtgørelse nr. 164 af 1. april 1971 og er ændret ved lov nr. 318 af 19. juni 1974 og lov nr. 266 af 26. juni 1975. Tvangsakkordloven er bekendtgjort ved justitsministeriets lovebekendtgørelse nr. 165 af 1. april 1971 og er ændret ved de netop nævnte love.

Forslaget tilsigter i første række en effektivisering af konkursbehandlingen, således at der bliver mulighed for en øget dækning til kreditorerne, og en udvidelse af adgangen til at omstøde (afkræfte) dispositioner og retsskridt, som efter deres art er til skade for kreditorerne. På en række punkter indebærer forslaget endvidere forenklinger af konkursbehandlingen.

I. Baggrunden for lovforslaget.

Konkurslovens betragtelige alder gør det klart, at tiden på mange punkter må være løbet fra dette lovværk.

En henvendelse til justitsministeriet fra Grosse-er-Societetets komité, der særligt rettede kritik mod den utidssvarende lov og mod administrationen af konkursboerne, førte i 1930 til nedsættelse af en kommission, som i 1941 afgav en betænkning indeholdende udkast til lov om gældsordning. Dette lovudkast skulle træde i stedet for konkursloven og tvangsakkordloven. Udkastet gav imidlertid ikke anledning til fremsættelse af lovforslag.

Den 29. januar 1958 nedsatte justitsministeriet et udvalg, som fik til opgave i samråd med tilsvarende udvalg i de andre nordiske lande at overveje og stille forslag om en revision af de gældende regler om konkurs og akkord og de dermed i forbindelse stående spørgsmål.

På grundlag af en af udvalget i marts 1966 afgivet delbetænkning gennemførtes ved lovene nr. 332 og 333 af 18. juni 1969 en omfattende sanering af reglerne om konkursordenen, således at en lang række konkursprivilegier bortfaldt.

I 1971 afgav udvalget sin endelige betænkning nr. 606 om konkurs og tvangsakkord. Betænkningen indeholdt udkast til konkurslov samt udkast til ændringer i en række andre love som følge af den foreslåede nye konkurslov.

Da udkastets bestemmelser om betalingsstandsning havde fået særlig aktualitet gennem den økonomiske udvikling, blev disse bestemmelser og de i forbindelse hermed stående regler om betingelserne for indtræden af konkurs udskilt fra betænkningens udkastet og med enkelte, hovedsageligt redaktionelle ændringer gennemført ved lov nr. 266 af 26. juni 1975 (i det følgende kaldt 1975-loven). I bemærkningerne til lovforslaget er anført, at justitsministeriet forventede at kunne fremsætte forslag til konkurslov i overensstemmelse med betænkningens udkastet i folketingssamlingen 1975-76. Dette forslag fremsættes nu.

I forbindelse med forslaget til konkurslov fremsættes samtidig lovforslag om ændringer af forskellige andre love, navnlig aktieselskabsloven, anparts-selskabsloven og retsplejeloven.

Som nævnt i bemærkningerne til forslaget til 1975-loven er konkurslovsudvalgets udkast et resultat af samarbejde med udvalg i Norge og Sverige. Det deri nævnte svenske lovforslag angående bl. a. betingelserne for konkurs er nu gennemført som lov nr. 244 i 1975 og er trådt i kraft den 1. juli 1975. Arbejdet med etapevis revision af den svenske konkurslovgivning fortsættes.

Ifølge Rom-traktatens art. 220 indleder medlemsstaterne i det omfang, det er nødvendigt, indbyrdes forhandlinger for til fordel for deres statsborgere at sikre bl. a. forenkling af formaliteter vedrørende gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og voldgiftskendelser. På grundlag af denne bestemmelse udarbejdedes en konvention om domstolens kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i borgerlige sager og handelssager, der dog endnu ikke er ratificeret af Danmark. Under forhandlingerne om denne konvention udskiltes problemerne vedrørende konkurs til særskilt behandling. Et udkast til konvention angående konkurs, tvangsakkord og tilsvarende behandlingsmåder er udarbejdet af en arbejdsgruppe under den komité, som behandler disse processpørgsmål, og udkastet drøftes for tiden mellem repræsentanter for medlemsstaterne i De europæiske Fællesskaber. Det foreliggende udkast indeholder bl. a. regler om

domstolenes internationale kompetence i konkurs-tvister samt udkast til en ensartet lov angående navnlig afkræftelse og modregning i konkurs. Da det endnu er usikkert, hvornår en eventuel konvention kan ventes indgået, og hvilket indhold den vil få, har justitsministeriet ikke anset det for rigtigt at udskyde en reform af den danske konkurslovgivning, til forhandlingerne om en konvention er afsluttet. Såfremt en konvention om konkurs senere indgås, vil en justering, navnlig af lovreglerne om afkræftelse, eventuelt blive nødvendig.

Udkastet i betænkning nr. 606 i 1971 har været til udtalelse hos præsidenterne for østre og vestre landsret, sø- og handelsretten i København, Københavns byret og Århus by- og herredsret samt Den danske Dommerforening, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, Advokatrådet, arbejdsministeriet, boligministeriet, finansministeriet, handelsministeriet, indenrigsministeriet og økonomi- og budgetministeriet. Endvidere foreligger udtalelser fra Lønmodtagernes Garantifond, Landsorganisationen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Fællesrepræsentationen for Danske Arbejdsleder- og Tekniske Funktionærforeninger, Foreningen af Arbejdsledere i Danmark, Danmarks Aktive Handelsrejsende-1901, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret, Industrirådet, Håndværksrådet, Butikshandelens Fællesråd, Danske Handelforeningers Fælles-Organisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Søfartsrådet, Assurandør-Societetet, Andelsudvalget, Danske Bankers Fællesrepræsentationen, tilsynet med banker og sparekasser, skibsregisteret, direktoratet for egnsudvikling, aktieselskabsregisteret, forskningsrådet og Foreningen af Importører og Grossister i Tobaksbranchen.

II. Oversigt over hovedpunkterne i lovforslaget.

Reglerne om konkursordenen, om betalingsstandsning og om betingelserne for indtræden af konkurs, som er reguleret ved lovændringerne i 1969 og 1975, foreslås i hovedsagen bevaret uændret. En fuldstændig gennemgang af alle ændringer, som vil følge af dette lovforslag, kan ikke gives i kort form, men nogle hovedpunkter skal nævnes nedenfor.

1. Effektivisering af konkursboernes behandling.

En væsentlig del af kritikken mod den bestående lovgivning om konkurs går ud på, at ordningen er for tung og for lidet forretningsmæssig. Boet får derfor for lidt ud af sine aktiver. Konkurslovsudvalget har fundet, at der på disse punkter kunne opnås væsentlige fordele ved at tilnærme konkursbehand-

lingen til den fremgangsmåde, der følges ved likvidation af insolvente aktieselskaber. Praksis viser, at kreditorerne, når det drejer sig om selskaber, i langt de fleste tilfælde foretrækker likvidation frem for konkurs. Ved forslaget styrkes kurators stilling, således at han bedre bliver i stand til på lignende måde som en likvidator at udnytte de forhåndenværende muligheder for at opnå det størst mulige udbytte af boets aktiver. Skifteretten skal, bortset fra småboer, i almindelighed ikke deltage i boadministrationen, men skal udøve kontrolfunktioner og træffe afgørelse i tvister. Herved undgås en del dobbeltadministration. Nedsættelse af kreditorudvalg skal efter forslaget aldrig være en nødvendighed, og hvor et udvalg nedsættes, skal det kun rådgive og føre tilsyn med kurator, men ikke have beslutningsmyndighed. Det er i vidt omfang overladt til kurator selv at afgøre, i hvilket omfang han vil søge støtte til sit arbejde gennem forelæggelse af problemerne for en skiftesamling.

2. Udvidet adgang til omstødelse (afkræftelse).

Efter forslaget forlænges fristen for afkræftelse, eller ifølge forslagets ordvalg omstødelse, af særligt mistænkelige dispositioner fra otte uger til som regel tre måneder. Gennemførelsen af omstødelsen forenkles ved at afskære muligheden for at afværge omstødelse ved bevis for skyldnerens solvens på dispositionens tidspunkt eller for kreditors ukundskab til skyldnerens insolvens.

Der åbnes adgang til at omstøde utilbørlige dispositioner til skade for fordringshaverne, selv om de er truffet til fordel for andre end kreditorerne.

Særlige regler giver mulighed for omstødelse i videre omfang ikke blot over for skyldnerens ægtefælle, familie og nære venner, men også over for dem, der har haft vidtgående økonomisk interessefællesskab med skyldneren, hvad enten denne er en person eller et selskab.

Endvidere gives udførlige regler om, hvorledes omstødelsen skal gennemføres, og der indrømmes i særlige tilfælde mulighed for lempelse af den begunstigedes ansvar over for boet. Opgiver boet at føre en omstødelsessag, skal enhver kreditor kunne gennemføre sagen på egen risiko, men til fordel for samtlige kreditorer, hvis sagen vindes.

3. Realisation af aktiver.

Boets aktiver skal sælges på den måde, som efter kurators skøn kan indbringe det største beløb. Ved salg af pantsatte aktiver, navnlig fast ejendom, må panthavernes rettigheder respekteres, men da der ved konkursen er indsat en betryggende administration af skyldnerens bo, må panthaverne give admi-

nistrationen en rimelig tid til i alles interesse at søge ejendommen solgt bedst muligt.

Adgangen for panthavere i fast ejendom til under visse betingelser at gennemføre tvangsauktion uden om boet (retsplejelovens § 680) ophæves.

4. Boets indtræden i bestående retsforhold.

Boets adgang til indtræden i gensidigt bebyrdende aftaler, som skyldneren har indgået før konkursen, skal bero på retsforholdets art, ikke på særlige aftaler mellem skyldneren og medkontrahenten. Vedtagelser om et usædvanligt eller urimeligt langt opsigelsesvarsel skal i almindelighed ikke være bindende, når den ene part går konkurs. Dette gælder også leje- og arbejdsaftaler. I lejeaftaler må boet dog på udlejerens forlangende straks afgive erklæring om, hvorvidt det vil indtræde i aftalen for at undgå, at udlejerens får et massekrav for lejen for tiden fra konkursdekretets afsigelse til erklæringens afgivelse. Boet skal snarest muligt tage stilling til, om det vil indtræde i arbejdsaftaler. Arbejdsvederlaget for denne korte periode bliver dog massekrav, selv om boet beslutter ikke at indtræde i aftalen.

5. Fremskyndelse af bobehandlingen.

Forslaget tilstræber en forkortelse af den tid, som går, inden kreditorerne opnår udlodning. Forskellige frister gøres kortere, og der gives hjemmel til at slutte boet, selv om en nærmere afgrænset del først senere kan gøres op.

6. Praktiske forenklinger.

Forslaget indebærer en lang række praktiske forenklinger af konkursbehandlingen. Den skal foretages på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervsvirksomhed udøves, og hvor hans væsentligste aktiver derfor er, og kun hvor han ikke driver virksomhed, bliver bopælen bestemmende for skifterettens kompetence. Henvisning kan ske til en anden skifteret, hvis det vil være mere hensigtsmæssigt. Indgivelse til en forkert skifteret skal ikke medføre afvisning, men henvisning til den rigtige skifteret. En vurdering af boets aktiver, som er foretaget med henblik på en akkord, kan lægges til grund også ved konkurs. Skriftlig afstemning på skiftesamlinger muliggøres. Helt små beløb, der vil tilfalde en kreditor, og hvis udbetaling måske vil koste mere, end beløbet udgør, kan inddrages. Retstvister angående krav, som boet rejser mod andre, kan med begge parter samtykke afgøres af skifteretten.

7. Forslagets gennemførelse vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til kapitel 1.

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 1 b, indsat ved 1975-loven, med de ændringer, som følger af, at reglerne om likvidation af insolvente æktieselskaber og anpartsselskaber foreslås ophævet ved det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v., herunder aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer med enkelte ændringer til § 2 i betænkningsudkastet.

Under nr. 1 har man fundet det rigtigst at medtage de nævnte slægtinges ægtefæller. En disposition til fordel for en svoger eller svigerdatter vil gennemgående være bestemt af de samme hensyn som en disposition til fordel for en søster eller søn, og udeladelse af de besvoglede fra lovreglen kan befrygtes at ville føre til forsøg på omgåelse.

Justitsministeriet finder, at kun en personlig eller økonomisk tilknytning til konkursskyldneren eller til selskaber, som er knyttet til denne, kan begrunde et sådant interessefællesskab, at der er behov for at anvende de særlige regler om udvidet adgang til omstødelse og om begrænsning af fortrinsret. I § 2, stk. 2, i betænkningsudkastet er også personlig eller økonomisk tilknytning til et selskabs ledende personale medtaget, men da en sådan tilknytning i almindelighed ikke vil medføre de samme farer, er den ikke medtaget i forslaget. Derimod vil såvel selskaber i samme koncern som et selskab, indhaveren af en væsentlig aktiepost heri og hans nærtstående have en sådan indbyrdes tilknytning, at de særlige regler bør komme til anvendelse. For at medtage tilfælde, hvor der foreligger et økonomisk interessefællesskab af tilsvarende art og styrke, er tilføjet opsamlingsbestemmelsen under nr. 4, hvorunder bl. a. falder det i betænkningsudkastet nævnte tilfælde, at en person uden at være aktieejer dog oppebærer udbyttet af en væsentlig del af aktiekapitalen.

Af det anførte følger, at personer, der har tilknytning til konkursskyldneren gennem medlemsskab af et selskabs bestyrelse, ikke omfattes af bestemmelsen. Valg til bestyrelse berører ikke ejerforholdet og indebærer ikke det i nr. 4 nævnte „tilsvarende interessefællesskab“.

Til §§ 3 og 4.

Bestemmelserne svarer til §§ 3 og 4 i betænkningsudkastet.

Til § 5.

Stk. 1 svarer med en redaktionel ændring til § 5 i betænkningssudkastet. Tilføjelsen af ordene „om muligt“ skyldes, at det undertiden ikke vil være muligt for den skifteret, som har modtaget en konkursbegæring, på det foreliggende grundlag at fastslå, hvilken anden skifteret der er kompetent.

Stk. 2 svarer til § 6 i betænkningssudkastet. Justitsministeriet har dog fundet det bedst stemmende med den almindelige kompetencefordeling mellem domstolene, at henvisning fra sø- og handelsrettens skifteafdeling foretages af præsidenten for sø- og handelsretten. I øvrigt indeholder bestemmelsen kun redaktionelle ændringer.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til § 7 i betænkningssudkastet. Justitsministeriet har dog fundet det mest hensigtsmæssigt, at anerkendelsen af fremmede afgørelser om konkurs m. v. ikke knyttes til afslutningen af en faktat, men at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler herom, jfr. herved den formulering af retsplejelovens §§ 223 a og 479, som gennemførtes ved lov nr. 258 af 26. maj 1976 om ændring af retsplejeloven, udpantningsloven og lov om inddrivelse af underholdsbidrag (Udlæg og udpantning m. v.), der træder i kraft den 1. januar 1977. Det er ved en noget ændret formulering af den foreslåede bestemmelse søgt tydeliggjort, at den omfatter både anerkendelse af fremmede afgørelser og disses fuldbyrdelse her i landet, og at bestemmelse om anvendelse af fremmede lovregler, som justitsministeren træffer efter *stk. 2*, kan omfatte såvel virkningen her i landet af udenlandske afgørelser som danske afgørelser, der skal have virkning i udlandet.

Efter betænkningssudkastet kunne bestemmelse træffes om virkningen af fremmed konkurs, akkordforhandling og anden tilsvarende insolvensbehandling her i riget. Til disse virkninger hører også bostyrets adgang til under de af justitsministeren fastsatte betingelser at udøve samme beføjelser som i hjemlandet, og dette nævnes udtrykkeligt i *stk. 3* i lovforslaget. Bostyret vil således f. eks. kunne være beføjet til at anlægge sag her i landet eller til at fordrø udleveret postforsendelser til en adresse, som skyldneren har her i landet.

Det foreliggende foreløbige udkast til konvention om konkurs mellem staterne i De europæiske Fællesskaber indeholder som nævnt i de almindelige bemærkninger udkast til en ensartet lov, som bl. a. fastsætter bestemmelser om omstødelse (afkræftelse) og om modregning. Gennemførelse af sådanne regler vil ikke kunne ske ved bestemmelser truffet af

justitsministeren i medfør af § 6 i lovforslaget, men vil kræve en ændringslov.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer med enkelte redaktionelle ændringer til reglerne om udformning af anmeldelse om betalingsstandsning i konkurslovens § 39 a, stk. 2 og 3, som indføjet ved 1975-loven, og til betænkningssudkastets § 8, der ligesom forslaget tillige omfatter anmodning om konkurs eller akkordforhandling. Det er tilstrækkeligt, at skifteretten på anmeldelsen eller begæringen noterer datoen for dens modtagelse, idet klokkeslættet efter de nye regler er uden betydning, jfr. betænkningen s. 48-49.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til betænkningssudkastets § 9.

Til § 9.

Bestemmelserne i *stk. 1* og *2* svarer, for så vidt angår anmeldelse om betalingsstandsning, til reglerne i konkurslovens § 39 b, stk. 2, som indføjet ved 1975-loven.

Justitsministeriet har fundet, at de samme regler om undladelse af offentliggørelse og om adgang for dem, der har retlig interesse deri, til at få visse oplysninger bør gælde, når skyldneren selv har indgivet begæring om konkurs eller om akkordforhandling. Derimod ville det være mere betænkeligt at meddele oplysninger om en kreditors konkursbegæring, sålænge det ikke er prøvet, om der er noget grundlag for at erklære skyldneren konkurs. Behovet for sådanne oplysninger er i øvrigt formindsket ved, at skyldneren efter gennemførelsen af 1975-loven ikke mister rådigheden over sine aktiver med virkning fra konkursbegæringens indgivelse, jfr. bemærkningerne til kapitel 4.

Om Lønmodtagernes Garantifonds adgang til oplysninger gælder den særlige bestemmelse i garantifondslovens § 5, hvorefter offentlige myndigheder m. fl. skal give fonden oplysninger, der har betydning for afgørelser om udbetaling fra fonden.

Bestemmelsen i *stk. 3*, der omfatter anmeldelser og begæring både fra skyldneren og fra kreditor, er i overensstemmelse med gældende ret, jfr. retsplejelovens § 41.

Til kapitel 2.

Bestemmelserne i §§ 10-16 svarer med enkelte redaktionelle ændringer, som skyldes indføjelsen i en ny konkurslov, til den gældende lovs §§ 39 a-39 f, som blev indsat ved 1975-loven.

Reglerne i § 39 a, stk. 2 og 3, om selve indgivelsen af anmeldelse om betalingsstandsning er dog bortset

fra bestemmelsen om oplysning angående bistand overført til de fælles bestemmelser i § 7 i lovforslaget. Reglerne i § 39 b, stk. 2, om offentliggørelse er overført til forslaget § 9 og reglen i § 39 d, stk. 4, om vederlag til tilsynet til de særlige bestemmelser i § 198. I lovens § 39 f, som efter forslaget bliver § 16, er i stk. 1 udgået nr. 4 som en følge af det samtidig fremsatte lovforslag om ændringer i bl. a. aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven. Reglerne i lovens § 39 g om kære af skifterettens afgørelser er overført til lovforslagets §§ 208 og 214.

Til § 12.

Efter den gældende lovs § 39 c, jfr. betænkningssudkastets § 13, er skifterettens bestemmelse om, at der ikke kan ske realisation af udlagte effekter, ikke til hinder for, at udlægshaveren bringer det udlagte ud af skyldnerens besiddelse. Imidlertid har der i den tid, 1975-loven har været ikraft, i praksis vist sig at være behov for en regel om, at skifteretten også kan bestemme, at der ikke kan ske rådighedsfratagelse. En sådan bestemmelse vil i mange tilfælde kunne forøge skyldnerens muligheder for at videreføre virksomheden, og som regel har udlægshaveren ikke noget imod, at det udlagte forbliver i skyldnerens besiddelse. Forslaget indeholder derfor en bestemmelse om, at skifteretten kan forbyde rådighedsfratagelse. Hvor omstændighederne taler for det, kan skifteretten nøjes med at nedlægge realisationsforbud.

Efter § 39 c omfatter et realisationsforbud ikke en panthavers tvangsfyldestgørelse, jfr. henvisningen til lovens § 23, stk. 2, der ikke omfatter udlæg på grundlag af pantebrev i fast ejendom. Da retsplejelovens § 680 om panthavers adgang til at holde sig til pantet, foreslås ophævet, jfr. § 16 i det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v., smh. med dette forslags § 85, falder begrundelsen for at give de nævnte udlæg en særstilling bort, hvorfor også sådanne udlæg efter forslaget § 71 bortfalder i tilfælde af konkurs. Herefter, og da en panthavers salg af skyldnerens ejendom i øvrigt vil kunne være ødelæggende for bestræbelserne på at tilvejebringe en ordning af skyldnerens forhold, omfatter realisationsforbudet efter lovforslaget, ligesom efter betænkningssudkastet, også udlæg, der er foretaget af en panthaver.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 66 og 157.

Udeladelsen af ordet „udpantning“ skyldes, at udlæg og udpantning er blevet samlet til et begreb under betegnelsen „udlæg“ ved den i bemærkningerne til § 6 nævnte ændring af retsplejeloven.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lovs § 4 om overgivelse af en ydelse til skyldneren, efter at skifteretten har beskikket tilsyn for ham. Disse regler blev indført ved 1975-loven. Reglerne er også anvendelige ved beskikkelse af tilsyn som vilkår for udsættelse med afgørelsen om konkurs eller for åbning af akkordforhandling, jfr. henvisningerne til § 13 i § 24, stk. 2, og § 168, stk. 2. Om overgivelse til et konkursbo findes regler i § 60.

Til kapitel 3.

Bestemmelserne i §§ 17-28 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til den gældende lovs §§ 40-50 c.

Reglerne i den gældende lovs § 45 er overført til § 7 i lovforslaget. Bestemmelsen i § 50 a, som vil blive søgt overflødiggjort ved forhandlinger om en ændring i den nordiske konvention om konkurs, er i forslaget overført til § 223 i overgangsbestemmelserne.

Efter lovforslagets § 204 kan skifteretten beskikke en advokat for en part, når det skønnes nødvendigt, at han har advokatbistand, og han opfylder den økonomiske betingelse i retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2. Der vil således kunne beskikkes en advokat allerede under en strid om, hvorvidt skyldneren skal erklæres konkurs.

Til § 18.

Til stk. 1. Udpantning er ikke medtaget i bestemmelsen, jfr. bemærkningerne til § 12.

Til § 27.

Til stk. 2. Bestemmelsen i stykkets 2. pkt. om statens dækning af omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, når skifteretten ikke har krævet sikkerhed, er ny i forhold til gældende ret og til betænkningssudkastet. I lovforslagets § 13, stk. 1, findes en tilsvarende bestemmelse, for så vidt angår betalingsstandsning. Denne bestemmelse, der svarer til § 39 d, stk. 1, i den gældende konkurslov, blev indsat for at give skifteretten hjemmel til at undlade at kræve sikkerhedsstillelse ikke alene når det er klart, at der vil være dækning for omkostningerne, men også i tilfælde, hvor skyldneren på grund af øjeblikkelige likviditetsvanskeligheder er ude af stand til at stille sikkerhed, men hvor det alligevel skønnes muligt at undgå en konkurs. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 166 (om offentlig akkordforhandling).

Bestemmelsen i forslaget § 2, 2. pkt., er indsat efter forslag fra Lønmodtagernes Garantifond og skal ses på baggrund af bestemmelsen i § 1, nr. 4,

i den gældende lov om Lønmodtagernes Garantifond, der betinger fondens dækning af, dels af arbejdsgiveren er ude af stand til at betale lønkrav, dels at virksomheden er ophørt. I de tilfælde, hvor fonden må afvise at yde dækning, fordi ophørsbetingelsen ikke er opfyldt, er den eller de berørte lønmodtagere som oftest afskåret fra at begære arbejdsgiveren konkurs på grund af manglende midler til at stille sikkerhed for omkostningerne. Selvom arbejdsgiveren senere erklæres konkurs, kan det være så længe efter lønkravens forfaldstid, at de falder uden for garantiens tidsmæssige udstrækning (6 måneder tilbage). Ved at tilvejebringe hjemmel for skifterettens undladelse af at kræve sikkerhed og for statskassens afholdelse af omkostningerne, når sikkerhed ikke er stillet, gives der sådanne lønmodtagere mulighed for hurtigt efter lønkravens forfaldstidspunkt at få arbejdsgiveren erklæret konkurs, således at tilfældet er omfattet af § 1 i loven om Lønmodtagernes Garantifond og lønkravene dermed af garantien. Om garantifondslovens dækningsområde henvises i øvrigt til § 12 med bemærkninger i det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v.

Skifteretten bør herefter altid kræve sikkerhed, hvor den, der indgiver konkursbegæring, ikke er lønmodtager i skyldnerens virksomhed, og der efter skifterettens skøn ikke er tilstrækkelige midler i boet til at dække omkostningerne.

Til kapitel 4.

Bestemmelserne i §§ 29-31 svarer til betænkningens udkastets §§ 30-32.

Reglen i § 29 om, at skyldneren ved afsigelsen af konkursdekretet mister rådigheden over boet, er i overensstemmelse med gældende ret, jfr. konkurslovens § 1, sammenholdt med den ved 1975-loven indsatte bestemmelse i § 1 a.

I § 31 er ikke medtaget udpantning, jfr. bemærkningerne til § 12.

Til kapitel 5.

§§ 32-37 svarer til betænkningens udkastets §§ 33-33 c og 34-35.

Til § 32.

Betænkningens udkastet indeholder alternative bestemmelser om, hvød der falder ind under konkursen. Tre af udvalgets medlemmer foreslår en regel, hvorefter konkursen alene omfatter skyldnerens formue på tidspunktet for afsigelsen af konkursdekretet, medens to medlemmer foreslår at bevare den gældende regel (§ 1), hvorefter konkursen tillige

omfatter skyldnerens erhvervelser under konkursen. Mindretallet ønsker dog at opretholde de vidtgående undtagelser, som også efter gældende ret gøres fra den nævnte hovedregel. Herefter omfatter konkursen ikke skyldnerens indtægter ved egen virksomhed under konkursen og heller ikke arv eller gave, som tilfalder ham, når arvelader eller giver gyldigt har bestemt, at arven eller gaven skal båndlægges. Såvel efter flertallets som efter mindretallets udkast lægges indtægter, der under konkursen vindes af aktiver, som er inddraget under konkursmassen, til denne. Forskellen mellem de to udkast får herefter navnlig betydning for arv, som tilfalder skyldneren under konkursen, uden at arvelader ved testamente har truffet bestemmelse om båndlæggelse af arven. Er denne arv af væsentlig betydning, må det antages, at kreditorerne, dersom arven ikke indgår i det foreliggende konkursbo, vil begære en ny konkurs over de aktiver, som nu er tilfaldet skyldneren. Der vil da blive to konkursboer under samtidig behandling med hver sin aktivmasse, men med de samme passivposter, dog at den gæld, som skyldneren måtte have stiftet i tiden mellem det første og det andet konkursdekret, kan anmeldes i det sidste, men ikke i det første konkursbo.

Justitsministeriet finder, at fordelingen af skyldnerens aktiver gennem to konkursboer vil medføre komplikationer og besvær, som næppe kan anses for tilstrækkeligt begrundet ved hensynet til de kreditorer, hvis krav er stiftet ved skyldnerens aftaler eller handlinger under konkursen. Disse kreditorer kan søge fyldestgørelse i skyldnerens arbejdsindtægter under konkursen. Lovforslaget går derfor i overensstemmelse med udvalgsmindretallets udkast ud på at bevare den gældende ordning.

Om argumentationen for de to opfattelser henvises i øvrigt til betænkningen s. 96-97.

Til §§ 33-35.

Bestemmelserne svarer til §§ 33 a-33 c i betænkningens udkastet. Udvalgets flertal er enig i, at disse bestemmelser, som i hovedsagen svarer til gældende ret, bør medtages, dersom mindretallets forslag til udformning af § 33 gennemføres således som foreslået ved lovforslagets § 32.

Til § 36.

Bestemmelsen i *stk. 1* er i overensstemmelse med betænkningens udkastets § 34.

I betænkningen nævnes s. 103, at dersom der gennemføres en regel, hvorefter det i tinglysningslovens § 37 omtalte driftsinventar m. v. fritages for

F. t. l. vedr. konkurslov.

udlæg, bør denne regel ikke medføre, at det nævnte tilbehør holdes uden for en konkurs. I den nu ændrede retsplejelov, jfr. bemærkningerne til § 6, er § 510 affattet således, at der kun med samtykke fra skyldneren og andre, som har rettigheder over tilbehøret, skal kunne foretages særskilt udlæg i tilbehør til fast ejendom, skib eller luftfartøj, som omfattes af tinglysningslovens § 37 eller § 38, lov om skibsregistrering § 48 eller lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer § 22. Denne regel vil bl. a. få betydning for tilbehør, der ejes af en forpagter, og som derfor ikke omfattes af panterettighederne i den faste ejendom. Et udlæg bør ikke bringe ejendommens drift til ophør, men går forpagteren konkurs, vil det ikke være praktisk muligt, at han fortsætter forpagtningen uafhængig af konkursboet. Det tilbehør, som han benytter i forpagtningen, bør derfor heller ikke holdes uden for boet.

Den foreslåede regel i *stk. 2* gør en undtagelse for det tilfælde, at inddragelse under boet vil stride mod tredjemands ret. Tilbehøret kan f. eks. være købt med gyldigt ejendomsforbehold for sælgeren, eller forpagteren kan have samtykket i, at tilbehøret inddrages under pant i den faste ejendom. Denne pantoret må da respekteres af boet, således at tilbehøret, såfremt panteretten i dette bortset fra konkursen kunne behandles som (en del af) pant i fast ejendom, inddrages under tvangsauktion over den faste ejendom. Over egentlige bestanddele af en fast ejendom, som tilhører tredjemand, kan hverken skyldneren eller hans bo udøve nogen ret, og det er ligeledes en selvfølge, at boet må respektere offentlige forskrifter, som forbyder at fjerne brandslukningsredskaber o. lign. fra ejendommen.

Da § 22 i lov nr. 135 af 31. marts 1960 om registrering af rettigheder over luftfartøjer ikke gør nogen undtagelse fra forbudet mod særlige rettigheder over det i paragraffen nævnte tilbehør, er en henvisning til denne lov ikke medtaget i nærværende bestemmelse.

Til kapitel 6.

§§ 38-52 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til betænkningens §§ 36-50. § 38 er nu i overensstemmelse med gældende ret, jfr. konkurslovens § 1, sammenholdt med den ved 1975-loven indsatte bestemmelse i § 1 a.

Til kapitel 7.

§§ 53-61 svarer til betænkningens §§ 51-59, mens §§ 62-63 om leje- og arbejdsaftaler er ændret noget i forhold til udkastets §§ 60-61.

Til § 62.

Som anført i betænkningen s. 134 indtræder konkursboet efter gældende ret automatisk i leje- og forpagtningskontrakter om fast ejendom, medmindre kontrakten bestemmer andet, jfr. konkurslovens § 17. I betænkningen s. 135 fremhæves det, at det jævnligt ville være umuligt at opretholde skyldnerens virksomhed med salg eller gradvis afvikling for øje, hvis boet ikke kunne fortsætte lejemålet om skyldnerens forretningslokaler. Da en pligtmæssig indtræden undertiden vil kunne lægge en tung byrde på boet, har udvalget i betænkningens § 60 foreslået en regel, hvorefter boet indtræder i aftale om leje eller forpagtning af fast ejendom, som skyldneren har indgået til brug for sin erhvervsvirksomhed, medmindre boet senest fire uger efter konkursdekretets afsigelse erklærer ikke at ville indtræde og stiller det lejede til udlejerens disposition. For at mildne ulemperne for udlejeren ved at måtte afvente boets stillingtagen foreslår udvalget, at lejekravet for perioden mellem konkursdekretets afsigelse og frigørelsen af de lejede lokaler gøres til massekrav.

Udvalget er ved udarbejdelsen af sit udkast gået ud fra, at boet normalt vil kende skyldnerens lejemål og derfor ikke kan blive overrasket ved, at der viser sig en kontrakt, som man ikke i tide har taget afstand fra. Sø- og handelsretten i København har imidlertid anført, at der kan forekomme tilfælde, hvor skyldneren er forsvundet eller har undladt at give oplysning om lejeforhold, og boet derfor er uden kendskab til en bestående lejekontrakt.

Justitsministeriet finder, at spørgsmålet om boets indtræden i en aftale om leje eller forpagtning af fast ejendom som udgangspunkt vil kunne bedømmes efter de almindelige bestemmelser om indtræden i kontrakter, som indeholdes i lovforslaget. Herefter kan boet indtræde også i leje- og forpagtningskontrakter, jfr. § 55. stk. 1. En sådan indtræden kan ske ved en udtrykkelig erklæring, men efter omstændighederne også stiltiende ved, at boet fortsætter benyttelsen af det lejede. jfr. betænkningen s. 122. Ønsker udlejerens ikke at afvente en erklæring eller en faktisk fortsættelse af lejemålet, kan han efter § 55, stk. 2, forlange, at boet uden ugrundet ophold tager stilling til, om det vil indtræde i aftalen. Da der ved lejekontrakter undertiden vil kunne medgå en vis kortere tid, inden boet er i stand til at besvare forespørgslen, og da udlejeren ikke som f. eks. en leverandør af varer kan holde sin ydelse tilbage, til boets svar foreligger, foreslås det, at udlejeren, når han forlanger en erklæring fra boet, om det vil indtræde, kan forlange, at boet påtager sig at betale lejen for tiden fra konkursdekretets afsi-

gelse, til erklæring afgives, som massekrav. Til forskel fra betænkningssudkastet vil der altså, når boet vælger ikke at indtræde i lejekontrakten, kun blive et massekrav for udlejer, hvis han inden boets afgørelse har fremsat forlangende herom, og boet kan altid undgå massekrav i venteperioden ved at afgive sit svar på „udlejerens forespørgsel“ straks. Da en udlejer i alle tilfælde først kunne disponere over de udlejede lokaler, når de er ryddeliggjort, har ministeriet ment, at lejen kun bør være massekrav for tiden, indtil boet erklærer, at det ikke vil indtræde i kontrakten. Om tømning af lokalene gælder da de almindelige regler om ryddeliggørelsen ved ophør af lejemål.

Til § 63.

Ligesom ved lejekontrakter er det efter gældende ret reglen, at boet indtræder automatisk i kontrakter om faste tjenesteforhold, jfr. nærmere betænkningen s. 138. Dette antages imidlertid ikke at betyde, at boet derved bliver forpligtet til at betale den ansatte hans løn som massekrav. Derimod er den ansatte ikke blot som følge af konkursen berettiget til at anse sit ansættelsesforhold for ophørt.

Stk. 1 giver bostyret en forskrift om, at det snarest muligt bør træffe afgørelse om, hvorvidt det vil indtræde i arbejdsaftaler med personer, der er ansat i skyldnerens erhvervsvirksomhed. Det er af stor betydning for de ansatte at vide, om de kan fortsætte deres arbejde, eller om de straks må søge anden beskæftigelse. Indtræder boet i aftalen, bliver lønkravet for tiden efter konkursdekretets afsigelse massekrav, jfr. forslaget § 56, stk. 2. Sikkerhed kan efter § 57, stk. 2, kræves for lønnen for en aflønningsperiode, for ugelønnede en uge, for månedslønnede en måned, medmindre den ansatte lønnes forud. Sikkerheden skal stilles uden ugrundet ophold, og det må her forstås som med meget kort varsel, idet den ansatte ellers efter princippet i § 54 kan nægte at arbejde, før sikkerheden er stillet.

Stk. 2 svarer til betænkningssudkastets § 61, stk. 2. Beslutter boet ikke at ville indtræde i arbejdsaftalen, er krav på arbejdsvederlag for tiden fra konkursdekretets afsigelse til boets erklæring dog alligevel massekrav.

Stk. 3 er med en redaktionel ændring i overensstemmelse med stk. 3 i betænkningssudkastets § 61.

Til kapitel 8.

§§ 64-81 svarer med de nedenfor anførte ændringer til betænkningssudkastets §§ 62-80.

Bestemmelsen i betænkningssudkastets § 64 om omstødelse af afkald på ret til ægteskabeligt fælles-

eje er ikke medtaget i lovforslaget, da justitsministeriet finder det mest hensigtsmæssigt, at eventuel indførelse af en sådan regel afventer resultatet af de overvejelser om den ægteskabelige formueordning, som foregår i det af ministeriet nedsatte ægteskabsudvalg. Omstødelse af et sådant afkald kan derfor efter forslaget kun ske, hvis afkaldet kan anses for en gave, jfr. forslaget § 64.

I betænkningssudkastet anvendes om de enkelte omstødesbestemmelser den udtryksmåde, at de forskellige dispositioner „kan omstødes“. Da dette kunne give anledning til den misforståelse, at der var overladt domstolene et frit skøn over, om en disposition, som i øvrigt opfyldte lovens betingelser for omstødelse, skulle omstødes eller ikke, anvendtes i den ved 1975-loven indsatte bestemmelse i § 28 formuleringen „afkræftes på boets begæring“. Lovforslaget indeholder imidlertid ligesom betænkningssudkastet særlige regler i kapitel 17 om, hvem der kan gøre disse og andre krav gældende ved retssag. Denne adgang tilkommer under visse betingelser også de enkelte kreditorer. Som følge heraf benyttes i lovforslaget udtryksmåden „kan fordres omstødt“.

Til § 67.

Bestemmelsen svarer til betænkningssudkastets § 66.

Da en betaling for at kunne omstødes alene på grund af beløbets størrelse i forhold til skyldnerens situation må være af en sådan karakter, at det er umiddelbart klart, at skyldnerens muligheder for at videreføre virksomheden i afgørende grad er blevet forringet, jfr. betænkningen s. 151, er ordet „betydeligt“ i udkastets formulering af lovtæksten erstattet med „afgørende“. Ved en redaktionel ændring er det tydeliggjort, at forudsætningen om, at betalingen ikke under hensyn til omstændighederne fremtrådte som ordinær, retter sig mod alle de tre i 1. stykke nævnte tilfælde.

Til § 71.

Bestemmelsen svarer til § 70 i betænkningssudkastet.

Efter den gældende bestemmelse i konkurslovens § 23, stk. 1, der er en afkræftelsesregel med omvendt bevisbyrde for insolvens og ond tro, kan den sikkerhed, som opnås ved udlæg, bringes til ophør, hvis udlægget er sket på grundlag af et forlig, som er indgået inden for de sidste otte uger før fristdagen, eller på grundlag af en dom, som er afsagt i en sag, der er anlagt inden for denne otte ugers-frist. Efter § 23, stk. 2, har udlæg ifølge forlig og dom (samt ud-

pantning) ingen retsvirkning over for konkursboet, såfremt udlægget (eller udpantningen) er foretaget senere end tre uger før fristdagen. Efter den i 1941 afgivne kommissionsbetænkning skulle der i alle tilfælde gælde en otte ugers-frist fra udlæggets foretagelse, og udvalgsbetænkningen følger det samme princip, men foreslår en tre måneders-frist ligesom i de andre omstødelsestilfælde. Navnlig for udlæg i henhold til et længe forinden opnået grundlag (forlig eller dom) medfører betænkningssudkastets bestemmelse en væsentlig udvidelse af reglen om udlægs bortfald ved konkurs.

Udlæg vil typisk ske, når skyldneren er insolvent. Indtræder konkurs i de nærmest følgende måneder efter udlægget, vil dette være udtryk for, at skyldneren ikke har været i stand til at overvinde de økonomiske vanskeligheder, som allerede forelå, da udlægget skete. Hensynet til en ligelig fordeling af skyldnerens aktiver mellem kreditorerne og ønsket om at modvirke et kapløb mellem disse for at opnå en fortrinsret i hans aktiver taler med vægt for at lade retsforfølgningsskridt, som er foretaget af enkelte kreditorer, falde bort til fordel for en fælles fyldestgørelse gennem konkursen. Fastsættelsen af fristens længde vil i nogen grad bero på et skøn, men justitsministeriet har dog ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at foreslå en anden frist end den, der indeholdes i betænkningssudkastet, som er i overensstemmelse med det norske og det svenske udkast.

Ved den i bemærkningerne til § 6 nævnte ændring af retsplejeloven gennemførtes regler, hvorefter også gældsbreve og andre private dokumenter kan danne grundlag for udlæg. Blev fristen for bortfald af udlæg som følge af konkurs sat til et kortere tidsrum end tre måneder, f. eks. to måneder, ville det for at undgå omgåelse af reglerne om omstødelse af panterettigheder formentlig være nødvendigt at supplere § 71 med en regel, hvorefter udlæg på grundlag af sådanne private dokumenter, bortset fra tinglyste pantebreve, kunne afkræftes inden for samme frist som pant for ældre gæld, altså efter forslaget tre måneder.

I lovforslaget anvendes alene betegnelsen udlæg, jfr. bemærkningerne til § 12.

Til § 72.

Bestemmelsen svarer til § 28 i den gældende lov, som affattet ved 1975-loven, jfr. § 71 i betænkningssudkastet.

Hvis en dom er overgået fallenten efter fristdagen, har boet mulighed for at få genoptaget sagen efter forslaget § 141, stk. 3.

Til § 79.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til betænkningssudkastets § 78.

Reglen i *stk. 2* er ny i forhold til betænkningssudkastet. Justitsministeriet finder det rimeligt, at der ligesom om frigørelse af pant eller kaution, som af skyldnerens nærstående er stillet for hans gæld, jfr. forslaget § 80, stk. 2, gælder en særregel om overdragelse af det, der er modtaget ved en omstødelig disposition, til en af skyldnerens nærstående, f. eks. hans ægtefælle, jfr. § 2.

Til § 81.

I betænkningssudkastets § 80 er fristen for sagsanlæg 6 måneder fra konkursdekretets afsigelse, dog 3 måneder efter, at boets bestyrelse blev i stand til at gøre kravet gældende. Da 3-måneders fristen imidlertid må anses for at være for kort i vanskelige boer, foreslås fristen i alle tilfælde fastsat til 6 måneder efter, at bostyret er blevet i stand til at gøre kravet gældende.

Til kapitel 9.

§§ 82-84 svarer til betænkningssudkastets §§ 81-83. § 85, stk. 1, svarer til udkastets § 85, stk. 1, og § 86 til udkastets § 85, stk. 2. Lovforslagets §§ 87-90 svarer til udkastets §§ 86-89. Forslagets § 91 svarer til udkastets § 84.

Til § 85.

Til stk. 1. Bestemmelsen har samme indhold som betænkningssudkastets § 85, stk. 1, men har fået en enklere formulering. Tvangsauktion over håndpant-satte genstande sker efter reglen i lovforslagets § 91.

Til stk. 2. Reglen er ny og angår det tilfælde, at boet på grund af ukendskab til en berammet tvangsauktion eller anden fejltagelse ikke har givet vedkommende fogedret eller auktionsholder meddelelse om konkursen. Har en køber fået hammerslag på auktionen, eller er ejendommen blevet udlagt til en ufyldstgjort panthaver efter reglen i retsplejelovens § 578, bør tilsvarende regler finde anvendelse, som hvor skyldneren efter konkursens indtræden har disponeret i strid med konkursboets ret. Er konkursen bekendtgjort i Statstidende, eller er ved tvangsauktion over fast ejendom konkursen blevet tinglyst på ejendommen, vinder erhververen ingen ret. Er dette ikke sket, beror hans stilling på, om han under auktionen har været i god eller ond tro med hensyn til konkursen. Prøvelsen af disse spørgsmål vil i reglen bedst kunne ske under sædvanligt søgsmål mod erhververen i første instans.

Får boet medhold under et sådant søgsmål, kan det ved forevisning af dommen begære auktionen ophævet af fogedretten.

Til § 90.

Betækningsudkastets § 89 ligestiller en udlægshaver med en panthaver i den forstand, at begge må finde sig i, at realisationen af det udlagte, henholdsvis pantet, foretages efter boets bestemmelse. I § 89 gøres dog en undtagelse for løsørengenstande og værdipapirer, som inden konkursen er udbragt af skyldnerens besiddelse. Disse udlæg behandles som håndpanterrettigheder, der kan fyldestgøres uden om boet.

Justitsministeriet finder ikke tilstrækkelig grund til at gøre denne undtagelse. Også hvor udlagte genstande er fjernet fra skyldneren, kan der være behov for at undersøge mulighederne for en mere indbringende afhændelses måde end tvangsauktion. Ulemper ved en aflyst tvangsauktion vil sædvanligvis være mindre ved auktion over løsøre end ved auktion over fast ejendom. Er det mest hensigtsmæssigt at lade auktionen finde sted, vil der i reglen kunne træffes en aftale med boet herom. Udkastets regel, hvorefter adgangen til at lade afholde tvangsauktion gøres afhængig af, om udlægshaveren har frataget skyldneren besiddelsen af det udlagte, vil tilskynde udlægshavere, der frygter, at skyldneren vil gå konkurs, til at fjerne tingene fra skyldneren, hvilket kan være uheldigt, f. eks. hvis det udlagte benyttes i skyldnerens produktion. Efter lovforslaget bortfalder ved konkursen udlægshaverens adgang til at holde tvangsauktion både over fast ejendom og løsøre og til at inddrive udlagte fordringer ved inkassator, jfr. retsplejelovens § 558.

Til kapitel 10.

§§ 92-94 svarer til den gældende lovs §§ 30 a-32 som affattet ved 1975-loven. Dog er nr. 4 i § 32 udgået som følge af bestemmelserne om ændring af aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven i det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs. §§ 97-99 svarer til udkastets §§ 93-95.

Til § 95.

Bestemmelsen svarer til § 33 i den gældende lov, jfr. betækningsudkastets § 92.

Ved formuleringen af *stk. 1*, nr. 2, er det præciseret, at fristen på 6 måneder regnes fra forfaldsdagen for det lønkrav, som erstatningen dækker.

I betækningsudkastets § 92, *stk. 2*, indeholdes en regel, hvorefter skyldnerens nærtstående ubetinget

nægtes fortrinsret for lønkrav. Justitsministeriet finder det rigtigst, at det ligesom efter den gældende bestemmelse overlades til skifteretten i det enkelte tilfælde at afgøre, om fortrinsret skal nægtes. I lovttekstens *stk. 2* er fremdraget de hensyn, som skifteretten herved særlig skal tage i betragtning. Har f. eks. skyldnerens søn eller anden nær slægtning ydet samme arbejde til samme løn som andre ansatte i virksomheden, og har han ikke i videre udstrækning end disse ladet sin løn indestå i firmaet, kan dette tale for at fyldestgøre ham på lige fod med de øvrige ansatte. Større betænkelighed møder et krav om fortrinsret fra en hovedaktionær, som uden at høre til selskabets ledelse har haft ansættelse i selskabets tjeneste. Efter forslaget har skyldnerens nærtstående fortrinsret, medmindre skifteretten træffer anden afgørelse.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 33, *stk. 3*, om fortrinsret for arbejdstagere, der vælges til bestyrelsesmedlem i medfør af regler om arbejdstageres repræsentation i selskabsbestyrelser m. v., er ikke medtaget i forslaget, da en sådan bestemmelse vil være overflødig, jfr. § 2 med bemærkninger.

Til § 96.

Bestemmelsen er ny i forhold til betækningsudkastet, men svarer til § 33 a i den gældende lov, idet henvisningerne til de i paragraffen nævnte afgiftslove er ført a jour. Medtagelsen af bestemmelsen er nødvendiggjort ved, at der endnu ikke har kunnet gennemføres en ordning, hvorved leverandørerne på anden måde sikres mod tab på den del af salgssummen til aftagere, som svarer til den af leverandøren betalte afgift.

Til kapitel 11.

§§ 100-106 svarer til betækningsudkastets §§ 96-102.

Til § 105.

Bestemmelsen svarer til betækningsudkastets § 101.

Reglerne i lovforslagets §§ 100-104 (betækningsudkastets §§ 96-100) er efter deres indhold angående oplysningspligt, skifte af opholdssted og deltagelse i skiftesamlinger kun direkte anvendelige, dersom skyldneren er en fysisk person. Er skyldneren en såkaldt „juridisk person“, kan hensynene bag disse regler medføre, at de på tilsvarende måde bør anvendes på visse repræsentanter for den juridiske person. Justitsministeriet har imidlertid fundet, at der i henvisningsbestemmelsen i § 105 bør skelnes mellem de forskellige bestemmelser i de foregående paragraffer, da hensynenes vægt ikke er ganske den

samme. En pligt til at give oplysninger adskiller sig ikke væsentligt fra den vidnepligt, som efter forslagens § 199 kan pålægges enhver, og kan derfor uden betænkelighed udstrækkes såvel til nuværende som tidligere ledere af selskabet og til dets revisor. Mere vidtgående er de i §§ 101 og 102 fastsatte indskrænkninger i adgangen til at skifte opholdssted. Anvendelse af disse bestemmelser bør derfor være afhængig af en særlig beslutning herom fra skifterettens side. Skifteretten må herved afveje de betydelige ulemper, der herved kan påføres, over for nødvendigheden af de pågældendes tilstedeværelse og faren for, at de ikke frivilligt vil stille sig til rådighed. De personer, som ved konkursens indtræden er medlemmer af ledelse eller revision, har et rimeligt krav på at deltage i skiftesamlinger, medens dette i almindelighed ikke gælder tidligere medlemmer af bestyrelse eller direktion eller fratrådte revisorer.

Ved bestemmelsen i *stk. 2* gives der skifteretten mulighed for, dersom det skønnes fornødent, at udstrække pligterne og rettighederne efter §§ 100-104 også til f. eks. selskabets hovedaktionær, jfr. forslagens § 2. Dette kan navnlig være påkrævet, hvis selskabet i realiteten delvis er blevet ledet af ham og ikke af den valgte bestyrelse og direktion.

Til kapitel 12.

§§ 107-111 svarer med de nedenfor anførte ændringer til betænkningssudkastets §§ 103-107. I § 109, *stk. 2*, og § 111 er foretaget nogle redaktionelle ændringer.

Til § 108.

Stk. 1 er ændret i forhold til betænkningssudkastets § 104, *stk. 1*, idet bestemmelserne i nr. 2 og 3 er flyttet til kapitel 16 som selvstændig paragraf (§ 129). Dette skyldes, at gældbogen skal føres af kurator, eventuelt medhjælper, jfr. forslagens § 130, hvorfor opfordring til kreditorerne til at anmelde deres fordringer og prøvelsen af disse først kan ske, når kurator er valgt. Som følge heraf er fristen i forslagens § 116, *stk. 1*, blevet ændret i forhold til betænkningssudkastets § 112, *stk. 1*.

Stk. 2 svarer til betænkningssudkastets § 104, *stk. 2*.

Stk. 3 er i overensstemmelse med aktieselskabslovens § 133, *stk. 2*, og anpartsselskabslovens § 102, *stk. 2*, som pålægger skifteretten at gøre anmeldelse til aktieselskabsregisteret om konkursens begyndelse og slutning. Det må anses for mest hensigtsmæssigt, at disse regler findes i konkursloven. En bestemmelse om anmeldelse om konkursens slutning er optaget i lovforslagets § 155, *stk. 2*.

Til kapitel 13.

§§ 112-117 svarer til betænkningssudkastets §§ 108-113 og lovforslagets § 118 til betænkningssudkastets § 121, *stk. 1*.

Det bemærkes, at valget af likvidator efter reglerne i aktieselskabslovens § 128, *stk. 4*, og anpartsselskabslovens § 97, *stk. 4*, om likvidation af insolvente selskaber er overladt til skifteretten efter indhentet indstilling fra kreditorerne. Justitsministeriet har dog ikke fundet grundlag for at fravige den af konkurslovsudvalget foreslåede regel, som er i overensstemmelse med gældende ret vedrørende kuratorvalg.

Til § 115.

Stk. 1 og 2 svarer til § 111 i betænkningssudkastet.

Til stk. 3. Denne bestemmelse er ny. Efter den gældende konkurslovs § 79 skal kurators indberetning til skifteretten om de vigtigste årsager til konkursen også indeholde oplysning om de kendsgerninger, som kommer i betragtning ved bedømmelsen af, om der er grund til at foranledige kriminel undersøgelse imod skyldneren. Finder skifteretten grund til at foranledige kriminel undersøgelse, skal den iagttage det i så henseende fornødent. Med den nuværende adskillelse af domstolene fra politi og anklagemyndighed, vil dette sige, at skifteretten skal indgive anmeldelse til politiet. Ved lov nr. 318 af 19. juni 1974 skete en ændring i § 79, således at også mistanke mod andre end skyldneren kan foranledige sådan anmeldelse. Aktieselskabslovens § 121, *stk. 2*, og anpartsselskabslovens § 90, *stk. 2*, pålægger likvidator i sin redegørelse at medtage omstændigheder, som kommer i betragtning ved bedømmelsen af, om der er grund til at påbegynde undersøgelse med henblik på strafforfølgning. Redegørelsen sendes til aktieselskabsregisteret og, hvis selskabet likvideres som insolvent, til skifteretten, men det er ikke udtrykkeligt angivet, hvem der skal indgive en eventuel anmeldelse.

Konkurslovsudvalget har ikke anset det for nødvendigt at pålægge skifteretten nogen pligt til at indgive politianmeldelse, hvis det oplyses, at der må antages at være begået et strafbart forhold, men det fremhæves i betænkningen s. 211, at anmeldelse som hidtil skal kunne indgives af kurator, kreditorudvalg, en enkelt kreditor eller af skifteretten.

Justitsministeriet må imidlertid anse det for rigtigst, at der i loven fastslås en pligt til at underrette politiet, såfremt de fremkomne oplysninger giver grundlag for at indlede en politimæssig undersøgelse. Sådanne oplysninger vil i nogle tilfælde foreligge allerede ved den indledende gennemgang af boets

forhold, men vil også kunne fremkomme senere, og pligten bør derfor ikke knyttes til kurators indberetning om konkursens årsager.

Efter forslaget pålægges det kurator at indgive anmeldelsen. Det bør så vidt muligt undgås, at skifteretten, der som en del af domstolsmyndigheden er adskilt fra anklagemyndigheden, skal tage stilling til, om der er grundlag for at indlede en efterforskning med henblik på tiltalerejsning. Det er heller ikke nødvendigt eller hensigtsmæssigt at pålægge skifteretten en sådan opgave. Efter forslaget henlægges den egentlige administration af boet til kurator, medens skifteretten kommer til at indtage en mere tilbagetrukket plads. Kurator vil derfor have den nærmeste adgang til de oplysninger, der skal danne grundlag for en anmeldelse. I de undtagelsestilfælde, hvor boet ikke behandles af en midlertidig bestyrer eller en kurator, men af skifteretten selv, jfr. §§ 107, stk. 2, og 112, må anmeldelse indgives af skifteretten eller eventuelt af den antagne medhjælper, jfr. § 117.

Kurators særlige pligt afskærer ikke andre fra at foretage anmeldelse til politiet.

Til § 116.

Stk. 1 er ændret i forhold til betænkningssudkastets § 112, stk. 1, jfr. herom bemærkningerne til § 108.

Stk. 2 er ny. Den angår regnskab for tiden forud for konkursen. Aktieselskabslovens § 121, stk. 1, og anpartsselskabslovens § 90, stk. 1, pålægger likvidatorerne i et aktieselskab eller anpartsselskab at udarbejde en resultatopgørelse for tiden fra udløbet af det sidste år, for hvilket regnskab er aflagt, til likvidationens indtræden. Dette regnskab vil — foruden at kunne danne grundlag for beregning af skatter og afgifter — navnlig have betydning for prøvelsen af årsagerne til konkursens indtræden og af mulighederne for omstødelse (afkræftelse) af dispositioner, der er truffet i den sidste tid før konkursen. Et sådant regnskab vil derfor også have værdi for behandlingen af en enkeltmands konkursbo.

Imidlertid forekommer det ikke sjældent, at bogholderiet og kasseregnskabet ved konkursens indtræden er i en sådan tilstand, at det vil være umuligt eller dog uforholdsmæssigt bekosteligt at tilvejebringe et sådant regnskab. Skifteretten skal derfor efter forslaget i sådanne tilfælde kunne fritage kurator for udarbejdelsen af regnskab, og skifteretten kan også gå den mellemvej at tillade opstilling af et mere summarisk regnskab. Er opstillingen af et regnskab vel mulig, men bekostelig, må skifteretten i det enkelte tilfælde afveje hensynet til ikke at be-

laste boet med unødvendige omkostninger over for de modstående hensyn, bl. a. til belysning af muligt omstødelige dispositioner. Skifteretten er heller ikke afskåret fra at tage de samfundsmæssige interesser i at få afdækket uheldige forhold med i betragtning. — Er der ikke tilvejebragt regnskab for et allerede afsluttet regnskabsår, må lignende synspunkter komme til anvendelse.

Andre bestemmelser om regnskabsaflæggelse findes i §§ 125 og 148.

Til kapitel 14.

§§ 119-124 svarer til betænkningssudkastets §§ 114-120, idet udkastets §§ 119 og 120 dog er slået sammen til én paragraf (§ 124).

Til kapitel 15.

Kapitlet er benævnt „tilsyn“, da der efter lovforslaget også kan forekomme tilsyn ved andre end skifteretten, jfr. § 125.

Betænkningssudkastets § 121, stk. 1, svarer til lovforslagets § 118.

Lovforslagets § 125 svarer til betænkningssudkastets § 122. § 126 er ny. §§ 127-128 svarer til betænkningssudkastets §§ 123-124.

Til § 125.

Bestemmelsen svarer til betænkningssudkastets § 122. Stk. 2 og stk. 4 er dog nye.

Stk. 1 pålægger den, der bestyrer boet, at aflægge regnskab over for skifteretten og kreditorudvalget, såfremt et sådant er nedsat. Denne pligt vil i reglen kunne opfyldes ved at forevise skifteretten og kreditorudvalget et ajourført kontokort for konkursboet eller dettes kassebog, jfr. betænkningen s. 216-17.

Til stk. 2. En sådan forevisning giver imidlertid ikke noget klart billede af boets tilstand og forløbet af boets virksomhed. Efter aktieselskabslovens § 131, stk. 3, og anpartsselskabslovens § 100, stk. 3, skal likvidatorerne også under likvidation af et insolvent aktieselskab eller anpartsselskab inden tre måneder efter udløbet af selskabets regnskabsår indsende det reviderede årsregnskab til aktieselskabsregisteret.

Justitsministeriet har fundet det rigtigst, at der for konkursboer gives regler om opstilling af årsregnskab i tilfælde, hvor boet midlertidigt fortsætter driften af skyldnerens forretning, og boets behandling strækker sig ud over det ved konkursens indtræden løbende regnskabsår. I sådanne boer vil det kunne være af betydning for både kurator, kreditorerne og skifteretten at kunne aflæse resultatet af driften og boets øvrige virksomhed gennem løbende årsregnskaber. Disse kan f. eks. vise, at driften af

forretningsvirksomheden snarest må bringes til ophør. Da boets bogføring må forudsættes at være i orden, vil opstilling af sådanne regnskaber sædvanligvis ikke frembyde særlige vanskeligheder. Man har dog fundet, at der bør gives skifteretten mulighed for at fravige kravet om regnskab.

Stk. 4 indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om tilsyn med boets beholdninger og værdipapirer. Betænkningens udkastet indeholdt i § 121, stk. 2, en regel om, at skifteretten skulle bestemme, hvorvidt boets aktiver skulle opbevares i skifteretten eller sikres på anden måde. Justitsministeriet finder det imidlertid mindre hensigtsmæssigt, at boets værdipapirer opbevares af skifteretten. Den ordning, der etableres, må på den ene side give det fornødne værn mod uberetigede dispositioner og på den anden side ikke unødigt besværliggøre boets behandling. Da lovtæksten ikke bør tynges med de nærmere regler om eventuel deponering af værdipapirer og om tilsyn med tilstedeværelsen af værdipapirer og kassebeholdning, foreslås fastsættelsen heraf henskuet til en af justitsministeren udstedt bekendtgørelse. En tilsvarende bestemmelse vedrørende eksekutorers behandling af dødsboer findes i § 12, stk. 4, i udkastet til ændring af skifteloven i betænkning nr. 684/1973, jfr. også den gældende instruks for tilsynet med eksekutorboer i bekendtgørelse nr. 94 af 22. marts 1933 med senere ændringer.

Til § 126.

Bestemmelsen er ny i forhold til betænkningens udkastet.

Til stk. 1. Statens revision af skifteretternes regnskaber omfatter også de af skifteretten behandlede boer, hvorunder hører konkursboer. Revisionen af de af eksekutorer behandlede dødsboer foretages derimod (uden for København) af skifteretterne, dog at revisionsdepartementerne tillige foretager revision af afgiftsberegningen, jfr. § 3, stk. 2, i lov nr. 119 af 20. april 1926 om tilsyn med de af eksekutorer behandlede dødsboer. Revisionen af aktieselskaber og anpartsselskaber under likvidation efter reglerne om likvidation af insolvente selskaber foretages af den af generalforsamlingen før likvidationen valgte revisor eller af den på et likvidationsmøde af kreditorerne valgte revisor, jfr. aktieselskabslovens § 128, stk. 7, og anpartsselskabslovens § 97, stk. 7.

Efter den selvstændige stilling, som tillægges kurator ved forslaget, kan konkursboer, hvori der er beskikket kurator, ikke længere anses for boer, som behandles af skifteretten, og der vil derfor være behov for en regel om revision af disse boer. Af hen-

syn til skifterettens mulighed for at føre et effektivt tilsyn med boerne bør revisionen foretages af skifteretten, som besidder de fornødne forudsætninger for at kunne bedømme, om der ved boets behandling og opgørelse er forholdt i overensstemmelse med retsreglerne.

Ofte vil regnskabet for et bo af større omfang være opstillet under medvirken af en statsautoriseret (eller eventuelt registreret) revisor, og det vil da sædvanligvis ikke være nødvendigt, at skifteretten efterprøver revisors angivelser. I enkelte tilfælde vil boets midler ikke kunne betale en tilbundsgående revision, og denne må da indskrænkes i det omfang, den ikke med rimelighed kan udføres af skifteretten selv. Den nødvendige kontrol med, at boets midler ikke anvendes uretmæssigt, må dog naturligvis altid udøves. Disse begrænsninger angives i lovtæksten ved, at revisionen skal ske „i fornødent omfang“.

Skifterettens afgiftsberegning vil som hidtil være underkastet de almindelige regler om revision af afgiftsregnskaber.

Til stk. 2. Hvor boet omfatter en forretning eller i øvrigt er af mere kompliceret beskaffenhed, vil det dog kunne være mindre hensigtsmæssigt, at den regnskabsmæssige revision, som vil kunne være meget omfattende, foretages af skifteretten. Skifteretten kunne herved blive pålagt en tung arbejdsbyrde. Dette arbejde vil ofte med fordel kunne overlades til personer, som er uddannet til at løse sådanne opgaver, og det vil være naturligt, at udgifterne herved bæres af boet. Som allerede antydnet sker det da også hyppigt, at der i større konkursboer medvirker revisor, jfr. den gældende konkurslovs § 79.

Efter forslaget kan skifteretten derfor, eventuelt efter at have drøftet spørgsmålet med kreditorerne, bestemme, at revisionen i et af skifteretten nærmere bestemt omfang udføres af en statsautoriseret revisor eller undtagelsesvis af andre. Heraf følger, at skifteretten ikke behøver at efterprøve den af revisor foretagne regnskabsmæssige kontrol og derved udføre et overflødigt dobbeltarbejde. Skifteretten kan derimod ikke fralægge sig prøvelsen af, at boet er behandlet i overensstemmelse med de gældende retsregler. Skifteretten kan efter forslaget yderligere begrænse revisionens opgaver, såfremt skifteretten ønsker selv at udføre en del af revisionsarbejdet, eller såfremt en tilbundsgående revision ikke kan afholdes af boets midler. Af hensyn til revisor må eventuelle begrænsninger i hans opgaver og ansvar klart angives.

Efter § 8, stk. 1, 2. pkt., i lov nr. 68 af 15. marts 1967 om statsautoriserede revisorer skal sådanne fortrinsvis beskikkes som handelskyndige revisorer i

konkursboer. Justitsministeriet finder, at de opgaver, som er forbundet med revision af et konkursbo, i så væsentlig grad afviger fra f. eks. revision af et arbejdende selskabs regnskaber, at fortrinsretten for statsautoriserede revisorer bør bevares. Det skal dog ikke være udelukket at antage f. eks. en registreret revisor, som har revideret virksomhedens regnskaber før konkursen, såfremt skifteretten finder dette særligt ønskeligt i det enkelte tilfælde.

Boer, som efter forslaget § 112, jfr. § 117, behandles af skifteretten, eventuelt med bistand af en medhjælper, vil som hidtil være underkastet de almindelige regler om statens revision.

Til kapitel 16.

Om § 129 henvises til bemærkningerne til § 108.

§§ 130-134 svarer til betækningsudkastets §§ 125-129.

Til kapitel 17.

§§ 135-142 svarer til betækningsudkastets §§ 130-137. Vedrørende § 135 henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 201.

Til § 141.

Stk. 3 er ny. Det har vist sig at være et problem, hvis boet er bundet af en formelt korrekt, men i virkeligheden urigtig udeblivelsesdom over skyldneren, der er afsagt på et tidspunkt, hvor han på grund af sine dårlige økonomiske forhold helt eller delvis har mistet interessen i at føre retssagen og derfor er udeblevet fra denne. Der foreslås derfor indført en hjemmel for boet til at fordre sagen genoptaget, når dommen er overgået skyldneren på eller efter fristdagen. Henvisningen til retsplejelovens regler om utilregnelig udeblivelse fører bl. a. til, at boet skal fremsætte begæring, så snart det er muligt, jfr. retsplejelovens § 374. Efter 2. pkt. kan retten bestemme genoptagelse uden afholdelse af det i retsplejelovens § 373, stk. 1, nævnte retsmøde.

Genoptagelsesbestemmelsen er ikke til hinder for omstødelse af en disposition, såfremt betingelserne herfor er til stede, jfr. forslaget § 72, eller for at undlade at tage hensyn til en dom, når der efter andre regler, f. eks. retskraftsreglerne, er mulighed for prøvelse på et nyt grundlag.

Stk. 4 er ny. Efter lovforslagets § 201 afgør skifteretten tvist om fordringer og krav, der er rettet mod et konkursbo. Da de hensyn, der har ført til at gøre skifteretten kompetent i sager mod boet, nemlig skifterettens kendskab til boets forhold, også er til stede, når kreditor har anlagt sag mod falenten inden konkursen, foreslås indsat en adgang

for den ret, ved hvilken sagen er anlagt, til at henviser sagen til den skifteret, som behandler konkursboet. En parts begæring om henvisning bør i almindelighed imødekommes, medmindre domsforhandling eller forberedende bevisførelse er berammet og nær forestående, eller syn og skøn er udmeldt, eller andre tilsvarende foranstaltninger til sagens oplysning er iværksat.

Til kapitel 18.

§§ 143-145 svarer til betækningsudkastets §§ 138-140 og §§ 146-156 til udkastets §§ 142-151. Angående bestemmelsen i § 155, stk. 2, der er ny, henvises til bemærkningerne til § 108, stk. 3.

Betækningsudkastets § 141 er ikke medtaget i forslaget. Efter denne bestemmelse har skifteretten eller kurator mulighed for, når boets forhold gør det rimeligt, at betale visse lønfordringer straks. En tilsvarende bestemmelse blev i forslaget til 1975-loven foreslået indsat som § 129 a i den gældende konkurslov. Bestemmelsen udgik imidlertid under folketingsbehandlingen, idet et flertal ønskede drøftelsen af bestemmelsen foreløbig udskudt til en kommende samlet revision af konkursloven, jfr. Folketingstidende 1974-75 (2. samling), tillæg A, sp. 3973 ff, tillæg B, sp. 1181 ff og forhandlingerne, sp. 4580 ff og 5999 ff.

Hensynene bag den i betækningsudkastet foreslåede bestemmelse varetages nu gennem Lønmodtagernes Garantifond, der etableredes i april 1972. En gennemførelse af bestemmelsen ville ifølge arbejdsministeriets og Lønmodtagernes Garantifonds oplysninger have en række uheldige administrative konsekvenser, ligesom der ville blive tale om en forringelse af hovedparten af lønmodtagernes stilling i henseende til den hurtighed, hvormed udbetaling af løntilgodehavende m. v. kan finde sted. Justitsministeriet har derfor ikke medtaget bestemmelsen i forslaget.

Til § 153.

Efter betækningsudkastets § 148, stk. 2, skal dividendebeløb, som ikke har kunnet udbetales inden et år efter udlodningen, tilfalde statskassen. Endvidere skal skifteretten i det enkelte bo kunne bestemme, at det samme skal gælde dividendebeløb, der ikke overstiger 10 kr. eller andet af justitsministeren ved bekendtgørelse fastsat beløb.

Justitsministeriet er enig i, at det er samfundsmæssigt urimeligt at ofre tid og penge på udbetaling af dividendebeløb på nogle få kroner. Det må imidlertid anses for mest hensigtsmæssigt og arbejdsbesparende, at man allerede ved opgørelsen af boet ser bort fra sådanne småfordringer. Det beløb, som el-

F. t. l. vedr. konkurslov.

lers skulle tilfalde sådanne fordringer vil da komme de øvrige fordringshavere til gode. En regel herom er indsat i bestemmelsens 1. stykke.

Det kan imidlertid også forekomme, at omkostningerne ved udbetaling af et bestemt dividendebeløb til en kreditor, som måske befinder sig i udlandet, vil være så store, at de vil overstige beløbet. Også i sådanne tilfælde skal skifteretten efter *stk. 2* kunne bestemme, at beløbet ikke skal udbetales. Det må da tilfalde statskassen, idet en fordeling på de andre kreditorer, efter at dividenden på deres fordringer er opgjort, selsvagt vil være meningsløs.

Bestemmelsen kan ikke anvendes, for så vidt angår de beløb, der i henhold til ferielovens §§ 21 og 22 om forældet og ikke hævet feriegodtgørelse skal indbetales til Arbejdsmarkedets Feriefond.

Reglen i *stk. 3* svarer til betækningsudkastets § 148, *stk. 2, 1. pkt.*

Lignende regler som de her foreslåede findes for dødsboers vedkommende i den norske skiftelovs §§ 37, *stk. 2*, og 39, *stk. 3*, som omtales i betænkning nr. 684 i 1973 om ændring af skiftelovgivningen s. 50.

Til § 154.

I *stk. 3* gives der justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de i *stk. 2* og i § 153 nævnte forhold. Justitsministeren kan således f. eks. fastsætte en bestemt beløbsgrænse for anvendelse af reglen i § 153, *stk. 1*. Endvidere kan der gives bestemmelser om kontering af de beløb, som tilfalder statskassen.

Til § 155.

Om bestemmelsen i *stk. 2* henvises til bemærkningerne til § 108.

Til § 156.

Bestemmelsen svarer til betækningsudkastets § 151 og er i overensstemmelse med gældende ret.

Justitsministeriet har overvejet at stille forslag om en bestemmelse, som i lighed med engelsk og amerikansk ret gav skifteretten mulighed for på grundlag af en vurdering af skyldnerens forhold før og efter konkursen at fritage ham for den del af gælden, som ikke er blevet dækket gennem konkursbehandlingen. Skyldnerens hæftelse efter afslutningen af en eventuel konkurs vil i almindelighed kun have ringe betydning for pengeinstitutters og leverandørers villighed til at yde ham forretningsmæssig kredit og vil kun i meget begrænset udstrækning øge kreditorernes udsigt til dækning. På den anden side kan hæftelsen gøre det vanskeligt for en skyldner at komme økonomisk på fode igen efter en kon-

kurs, som måske skyldes konjunkturer eller uforudsete uheld, og skyldneren kan fristes til omgåelsesforsøg, f. eks. ved at begynde en ny virksomhed i sin ægtefælles navn eller i form af et aktieselskab, hvis kapital ikke formelt tilhører ham, men som dog beherskes af ham. Imidlertid vil en sådan regel, der ikke har været overvejet i konkurslovsudvalget, efter justitsministeriets opfattelse kunne stille skifteretten over for et vanskeligt skøn, idet reglen selsvagt ikke måtte kunne misbruges til unddragelse af ansvar for uredeligt eller letsindigt stiftet gæld. Problemet står i nær sammenhæng med spørgsmålet om indførelse af en almindelig gælds-saneringsordning omfattende også lønmodtagere. Denne persongruppe kommer kun sjældent under konkurs og omfatter ofte personer, der skylder underholdsbidrag, skat og lignende til det offentlige. Inden et forslag om skyldnerens fritagelse for udækket gæld eventuelt fremsættes, bør det derfor nærmere undersøges, hvilke persongrupper, der bør omfattes heraf, og hvilke merudgifter og besparelser det vil føre til for det offentlige. Lovforslaget indeholder derfor ikke nogen bestemmelse herom.

Til kapitel 19.

§§ 157-163 svarer til betækningsudkastets §§ 152-158.

Til § 157.

Bestemmelsen svarer til § 152 i betækningsudkastet.

Det er anset for mest hensigtsmæssigt ligesom i det foreliggende norske udkast at tilføje den sædvanligt anvendte betegnelse for de tre former for tvangsakkord i lovtæksten. Endvidere er den hyppigst forekommende form („almindelig tvangsakkord“) stillet først i opregningen.

Til § 158.

Bestemmelsen svarer til betækningsudkastets § 153.

I nr. 2 er foretaget en redaktionel ændring.

Medens bestemmelsen i nr. 4 i betækningsudkastet om fuld fyldestgørelse af småfordringer fører til, at der på alle fordringer, som overstiger det fastsatte beløb, først skal udlægges dette beløb og derefter en dividende af det overskydende, har justitsministeriet fundet det rigtigst, at dividenden beregnes af hele fordringen, og at der kun sker forhøjelse, hvis den beregnede dividende bliver mindre end det fastsatte mindstebeløb. Er dividenden i et akkordbo f. eks. 50 pct., og er det i akkorden fastsat, at alle fordringer op til 200 kr. skal fyldestgøres fuldt ud,

vil betækningsudkastets regel føre til, at der på en fordring på 300 kr. udloddes 200 kr. + 50 pct. af 100 kr. eller i alt 250 kr. Efter lovforslaget udbetales alene 200 kr., idet dividenden på 50 pct. af 300 kr. eller 150 kr. forhøjes til 200 kr. En fordring på 300 kr. bør selvsagt ikke give en mindre dividende end en fordring på 200 kr., men på den anden side heller ikke nødvendigvis en større dividende.

Til kapitel 20.

§§ 164-168 svarer til betækningsudkastets §§ 159-163.

Til § 166.

Til stk. 2. Under folkotingsbehandlingen af 1975-loven indsattes i konkurslovens § 39 d, stk. 1, (lovforslagets § 13, stk. 1) en bestemmelse om, at skifteretten kunne frafalde sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved beskikkelse af tilsyn under betalingsstandsning. Af retsudvalgets betænkning fremgår, at man herved ikke blot har haft for øje situationer, hvor det er klart, at der er dækning for omkostningerne, men også tilfælde, hvor skyldneren på grund af øjeblikkelige likviditetsvanskeligheder er ude af stand til at stille sikkerhed, men det alligevel skønnes muligt at undgå en konkurs, jfr. Folketingstidende 1974-75 (2. samling), tillæg B, sp. 1181 ff. Da de samme betragtninger kan gøres gældende, for så vidt angår omkostningerne ved offentlig akkordforhandling, foreslås en tilsvarende bestemmelse indføjet i lovforslagets § 166 (stk. 2).

Om hjemmel for skifteretten til at undlade at kræve sikkerhed i forbindelse med en konkursbegæring henvises til bemærkningerne til § 27.

Til kapitel 21.

§§ 169-177 svarer til betækningsudkastets §§ 164-172.

Til § 171.

I bestemmelsen, der svarer til betækningsudkastets § 166, er ordet „udpantning“ udgået. Der henvises herom til bemærkningerne til § 12.

Til § 176.

Bestemmelsen svarer til § 171 i betækningsudkastet.

Efter bestemmelsen i den gældende tvangsakkordlovs § 14 afhænger kravene til det flertal, der er nødvendigt for vedtagelse af en tvangsakkord, af den dækningsprocent, som tilbydes i akkordforslaget. Går dette ud på at betale fordringshaverne 50 pct. af fordringernes beløb eller mere, skal mindst halvdelen af de mødende stemmeberettigede for-

dringshavere, repræsenterende mindst tre femtedele af det samlede beløb af de stemmeretgivende fordringer, stemme for akkorden. Tilbydes fordringshaverne 25-50 pct., kræves to tredjedele i begge henseender, og tilbydes under 25 pct., kræves fire femtedele i begge henseender.

Efter § 161 i lovforslaget, som er i overensstemmelse med betækningsudkastets § 156, kan fordringerne ikke nedsættes til mindre end 25 pct. af deres beløb, medmindre der foreligger ganske særlige grunde, eller fordringshaverne samtykker deri. Kravene til det nødvendige flertal til vedtagelse af en tvangsakkord på under 25 pct. får derfor fremtidig mindre betydning.

Udvalgsflertallets forslag går ud på, at der altid skal kræves et flertal af de stemmende fordringshavere på 60 pct. Kravene til den andel af fordringsmassen, som de tiltrædende fordringshavere skal repræsentere, skal derimod vedblivende være afhængig af den tilbudte akkordprocent. Er denne 40 eller derover, kræves tilslutning fra fordringshavere, der repræsenterer mindst 60 pct. af fordringsbeløbet. For hver procent, akkorden forringes under 40, øges kravet om tiltrædelse, for så vidt angår fordringsbeløbet, med en procent. Udvalgets flertal har begrundet denne „glidende skala“ med, at det er uheldigt, at en ringe ændring i den tilbudte dividende kan medføre betydelige forskelle med hensyn til, hvor stort et flertal der kræves til akkordens vedtagelse.

Et mindretal bestående af to medlemmer har derimod foreslået at bevare den gældende ordning, da denne ikke har givet særlig anledning til kritik, og da den menes at være lettere at forstå og anvende.

De praktiske forskelle, som vil følge af de to løsninger, kan angives således: Går akkordforslaget ud på at betale fordringshaverne mindst 50 pct. af deres krav, medfører udvalgsflertallets udkast, at kravet til tilslutningen efter antal bliver 60 pct. mod efter gældende ret og mindretallets forslag 50 pct. Dette er i overensstemmelse med det norske udkast og den svenske lov. Med hensyn til den nødvendige tilslutning efter fordringernes størrelse er der ingen forskel på de to forslag.

Går akkordforslaget ud på at tilbyde fordringshaverne 40-50 pct. af deres fordringernes beløb, er flertallets forslag gunstigst for vedtagelse, idet det kun kræver tilslutning fra 60 pct. både efter tal og fordringernes vægt, medens gældende ret og mindretallets forslag kræver tilslutning fra 66²/₃ pct. i begge henseender.

Giver akkordforslaget en dækning på 25-40 pct. af fordringerne, er det nødvendige flertal stadig det samme efter mindretallets forslag, medens udvalgs-

flertallets forslag vel fastholder 60 pct. med hensyn til de tiltrædende fordringshaveres antal, men, efterhånden som den tilbudte dækning aftager, lader det nødvendige flertal med hensyn til fordringernes beløb stige fra 60 til 75 pct.

I de særlige undtagelsestilfælde, hvor skifteretten efter § 161 i lovforslaget godkender en akkord med en lavere dækningsprocent end 25, stiger ifølge flertallets forslag den nødvendige tilslutning efter fordringernes beløb med samme antal procent ud over 75, som dækningsprocenten falder under 25.

Både efter flertallets og mindretallets forslag er kravene til størrelsen af det flertal, som udkræves til vedtagelse, afhængige af den tilbudte dækningsprocent. Skal en sådan indbyrdes sammenhæng fastholdes, er flertallets forslag efter justitsministeriets mening mest konsekvent og undgår i videst udstrækning de ulemper, som følger af denne sammenkædning. Da det næppe vil være særligt vanskeligt i praksis at anvende udkastets regel på trods af dens noget tunge sproglige udformning, er denne derfor — med nogle redaktionelle ændringer — optaget i lovforslaget.

Da likvidationsakkord er en af de tre former for tvangsakkord, der nævnes i § 157, har justitsministeriet for at undgå tvivl angivet i lovtekstens stk. 2, nr. 2, hvilke krav til tilslutning der stilles, for at en sådan tvangsakkord kan anses for vedtaget. Har skyldneren i akkorden tilsagt en bestemt mindste dækningsprocent, lægges denne til grund ved beregningen af den nødvendige tilslutning. Er der ikke angivet nogen bestemt procent i akkordforslaget, er der ikke grundlag for at regne med anden dækningsprocent end den mindstedækning, som i almindelighed kræves efter § 161 i lovforslaget, nemlig 25 pct. Den nødvendige tilslutning bliver da 60 pct. for så vidt angår fordringshaverens antal, jfr. § 176, stk. 1, og efter princippet i stk. 2, nr. 2, 75 pct. for så vidt angår fordringernes beløb.

Til kapitel 22.

§§ 178-183 svarer til betækningsudkastets §§ 174-178.

Til §§ 179 og 180.

Bestemmelserne svarer til §§ 174 og 175 i betækningsudkastet.

Efter § 175, nr. 1, i betækningsudkastet er det overladt til skifterettens skøn, om stadfæstelse af en af kreditorerne vedtaget tvangsakkord skal nægtes, fordi der uden for akkorden er tilsagt nogen fordringshaver fordele for at indvirke på afstemningen. I betænkningen s. 253 fremhæves den præventive betydning af en ubetinget regel om nægtelse af stad-

fæstelse som den, der findes i den gældende tvangsakkordlovs § 25, nr. 4, men under hensyn til mulighederne for strafforfølgning finder udvalget det dog ikke nødvendigt at opretholde et ubetinget forbud mod stadfæstelse.

Justitsministeriet finder af de i betænkningen anførte grunde, at tungtvejende hensyn taler for helt at udelukke stadfæstelse af en akkord, når de fordele, som er stillet en vrangvillig fordringshaver i udsigt, hidrører fra skyldneren selv. Var fordelene taget i akkorden, skulle stadfæstelse ubetinget nægtes efter § 179, stk. 1, nr. 2, og det bør da ikke gøre nogen forskel, at fordelene er holdt uden for akkorden. Disse tilfælde foreslås derfor henført under den ubetingede nægtelsesregel i § 179. Stammer fordelene derimod fra tredjemand, kan det være tvivlsomt, om de øvrige fordringshavere har mistet noget, og muligvis har skyldneren ikke selv været bekendt med begunstigelserne. I disse tilfælde vil det være rimeligere at overlade bedømmelsen af begunstigelserne til skifteretten, og dette sker ved at henføre begunstigelser tilsagt af tredjemand under reglen i § 180.

Til § 181.

Det her omtalte tilsyn har ikke de beføjelser, som tilsyn, der beskikkes i medfør af § 13, § 24, stk. 2, eller § 168, stk. 2, har.

Til kapitel 23.

§§ 184-195 svarer til betækningsudkastets §§ 179-190.

Til § 185.

Bestemmelsen svarer til § 180 i betækningsudkastet.

I *stk. 1* indeholder forslaget en tilføjelse, hvorefter skifteretten kan bestemme, at krav på omstødelse kan gøres gældende på anden måde end ved et søgsmål, som anlægges af fordringshaverne. Har f. eks. den, mod hvem kravet om omstødelse kan gøres gældende, en fordring på skyldneren, vil det kunne være praktisk, at skyldneren bemyndiges til at gøre kravet på omstødelse gældende til modregning med fordringshaverens krav. Bestemmelsen om, hvorvidt skyldneren kan gøre omstødelleskravet gældende, bør træffes af skifteretten, da det må sikres, at omstødellesadgangen tages i betragtning ved fastsættelsen af akkorden. Muligheden for omstødelse bør komme fordringshaverne og ikke skyldneren til gode. Bestrider fordringshaveren, at der består mulighed for omstødelse, må spørgsmålet herom afgøres af de almindelige domstole.

Om bestemmelsen i betækningsudkastets § 180, stk. 2, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 186.

Til § 186.

Bestemmelsen svarer til § 181 i betækningsudkastet. Stk. 1 og stk. 3 er uændret.

Bestemmelsen om skifterettens adgang til at modsætte sig anlæg af omstødsessag, som i betækningsudkastet fandtes i § 180, stk. 2, er i lovforslaget flyttet til § 186, stk. 2, idet bestemmelsen ikke kan antages at ville komme til anvendelse, såfremt kreditorerne med almindeligt flertal vedtager at anlægge omstødsessag.

Til kapitel 24.

§ 196 svarer til betækningsudkastets § 191.

Til kapitel 25.

§§ 197-200 svarer til betækningsudkastets §§ 192-195.

Til § 197.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til betækningsudkastets § 192.

Til stk. 2. Den, der som revisor skal kontrollere regnskabers og statusopgørelseres rigtighed, må ikke stå skyldneren nær. Imidlertid må også et nærmere forhold til andre personer, hvis virksomhed han i større eller mindre udstrækning kan komme til at kontrollere, gøre ham uskikket til hvervet. Tilsvarende gælder tillidsmænd og vurderingsmænd. Justitsministeriet foreslår derfor en regel i *stk. 2*, hvorefter bestridelse af de nævnte hverv også udelukkes ved nært forhold til medlemmer af bestyrelse og direktion, til kurator, skifterettens medhjælper, en likvidator, hvorunder falder både likvidator i et aktieselskab eller anpartsselskab og den, der har forestået en privat likvidation, som ikke har ført til en endelig gældsordning, eller til virksomhedens kasserer eller bogholder. Denne udvidelse er i overensstemmelse med § 13, stk. 1, nr. 2, i lov nr. 68 af 15. marts 1967 om statsautoriserede revisorer. En tilsvarende bestemmelse findes i § 7 i lov nr. 220 af 27. maj 1970 om registrerede revisorer, jfr. også § 85, stk. 1, i lov nr. 370 af 13. juni 1973 om aktieselskaber og § 66, stk. 1, i lov nr. 371 af s. d. om anpartsselskaber.

Til kapitel 26.

§§ 201-214 svarer med de nedenfor anførte ændringer til betækningsudkastets §§ 196-209.

Justitsministeriet finder det mest hensigtsmæssigt, at også de processuelle regler om skifterettens behandling af tvister under konkurs og af tvister i

forbindelse med åbning af forhandling om tvangsakkord og med forskellige foranstaltninger i anledning af betalingsstandsning findes i konkursloven, jfr. betænkningen s. 270.

Til § 201.

Efter lovforslaget skal ligesom efter gældende ret og efter betækningsudkastet tvister angående krav, som boet rejser mod andre, f. eks. krav om omstødelse, om betaling af skyld til boet eller om inddragelse under boet af ting, der ikke befinder sig i boets besiddelse, behandles ved de almindelige domstole, jfr. § 135. Sådanne sager skal i reglen anlægges der, hvor den, mod hvem kravet rettes, bor. Sagen vil være underretssag eller landsretssag alt efter sagsgenstandens størrelse. Praktiske grunde kunne tale for at henlægge disse sager til skifteretten, jfr. betænkningen s. 222. Ikke sjældent vil spørgsmål, som skifteretten må tage stilling til under behandlingen af krav mod boet, også få betydning for bedømmelsen af krav, som boet rejser mod andre. Ligeartede krav, som boet fremsætter mod flere af skyldnerens forretningsforbindelser, skal efter den gældende ordning måske behandles af forskellige retter, fordi disse forretningsforbindelser har værneting forskellige steder i landet, medens henlæggelse af sådanne sager til skifteretten dels ville sikre en ensartet bedømmelse allerede i første instans, dels ville være procesøkonomisk, fordi behandlingen af sagerne eller dog af disses hovedspørgsmål ofte ville kunne ske under ét. Justitsministeriet finder dog, at disse hensyn i vidt omfang vil kunne tilgodeses ved den i lovforslagets § 135 (betækningsudkastets § 130) indeholdte adgang for parterne til at vedtage behandling ved skifteretten, og har herefter ikke fundet fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fravige de almindelige regler om retternes stedlige kompetence.

Til § 206.

Til stk. 2. Efter betækningsudkastets § 201, stk. 2, er fuldbyrdesfristen for sagsomkostninger, hvis ikke andet bestemmes, 15 dage, dvs. det samme tidsrum som fuldbyrdesfristen for domme, jfr. betænkningen side 274. Imidlertid er sidstnævnte frist blevet nedsat til 14 dage, jfr. § 480 i den i bemærkningerne til § 6 nævnte lov om ændring af retsplejeloven, hvorfor samme frist foreslås i dette lovforslag.

Til § 210, stk. 2, og § 213.

Disse bestemmelser svarer til betækningsudkastets § 205, stk. 2, og § 208 og er for så vidt angår konkurs i overensstemmelse med gældende ret.

Efter forslaget bliver disse regler om adgangen til at tillade henholdsvis kære efter udløbet af den ordinære frist og indbringelse for højesteret som tredje instans også anvendelige på afgørelser om tvangsakkord. Efter den gældende lov om tvangsakkord uden for konkurs kan skifterettens afgørelser i henhold til loven kun indbringes for én instans, nemlig akkordretten, og kun inden for en frist af tre eller fjorten dage. Efter lovforslaget kommer de almindelige regler om kære til anvendelse. Kærefristen er herefter 14 dage, men justitsministeriet kan undtagelsesvis, når ganske særlige omstændigheder retfærdiggør, at parten ikke har kærret rettidigt, give en såkaldt oprejsningsbevilling inden for en frist af 6 måneder. Justitsministeriet kan undtagelsesvis give tredjeinstansbevilling. Afgørelser truffet af sø- og handelsrettens skifteafdeling kæres dog direkte til højesteret, men efter forslaget med samme frist som ved kære til landsret. Kære har ikke opsættende virkning, medmindre andet bestemmes af retten, jfr. retsplejelovens § 422, stk. 2, hvortil § 441, stk. 2, henviser.

Justitsministeriet er opmærksom på, at der ved tvangsakkord er særlige hensyn til opnåelse af en hurtig afgørelse. Muligheden for fortsættelse af skyldnerens virksomhed kan gå tabt, hvis det for længe henstår som usikkert, om en akkord kommer i stand eller ikke. Man kan efter ministeriets opfattelse imidlertid ikke ganske se bort fra muligheden for, at der undtagelsesvis vil kunne forekomme tilfælde, hvor det vil føles i høj grad stødende og uheldigt, om en afgørelse ikke kunne indbringes for højere ret, fordi en part af ham utilregnelige grunde ikke har kærret afgørelsen inden for de normale frister. En forskellig fortolkning af lovbestemmelser fra de to landsretters side vil kunne nødvendiggøre, at det tvivlsomme fortolknings spørgsmål forelægges højesteret. Justitsministeriet har herefter ment, at reglerne om oprejsningsbevilling og tredjeinstansbevilling også bør omfatte afgørelser vedrørende tvangsakkord. De nævnte særlige hensyn til en hurtig afklaring af spørgsmål om akkord vil kunne tages i betragtning ved administrationen af reglen.

Til kapitel 27.

§§ 215-224 svarer til betænkningssudkastets §§ 210-218.

Til § 215.

Bestemmelsen svarer til betænkningssudkastets § 210. Justitsministeriet er enig med udvalget i, at

der bør gives de interesserede parter rigelig tid til at indrette sig på de nye regler. Det i lovtæksten anførte ikrafttrædelsestidspunkt må afpasses efter lovens behandling i Folketinget.

Til § 220.

Bestemmelsen svarer til betænkningssudkastets § 215, stk. 2. Denne bestemmelses 1. stykke angående lønkrav fra skyldnerens nærstående er udeladt som overflødig, idet reglen i lovforslagets § 95, stk. 2, i alt væsentligt må anses for at være i overensstemmelse med gældende ret.

Til § 221.

Bestemmelsen, der svarer til betænkningssudkastets § 216, er undergivet en redaktionel ændring.

Til § 223.

Ved den nordiske konkurskonvention af 7. november 1933, jfr. bekendtgørelse nr. 249 af 1. september 1934, er det bestemt, at konventionens bestemmelser kun finder anvendelse, såfremt den skifteret, som har anordnet konkurs, har grundet sin kompetence på den omstændighed, at skyldneren har eller ved sin død havde bopæl i vedkommende nordiske stat. Det er derfor i konventionen fastsat, at skifteretten, når dette ikke er tilfældet, skal angive dette i konkursdekretet, jfr. konkurslovens § 50 a som affattet ved 1975-loven.

Efter lovforslagets § 3 skal skifterettens kompetence imidlertid i første række grundes på stedet for udøvelsen af skyldnerens erhvervsvirksomhed, og kun hvis han ikke driver en sådan, på hans bopæl. Det er justitsministeriets hensigt, såfremt denne bestemmelse gennemføres, at optage forhandlinger med de andre nordiske stater om ændring af konventionen; men indtil sådan ændring er sket, må skifteretten, når det ikke er oplyst, at kompetencen kan støttes på bopælen, optage en udtalelse herom i konkursdekretet. Efter forslaget skal justitsministeren kunne træffe bestemmelse om ophævelse af denne pligt for skifteretten eller eventuelt på anden måde begrænse skifterettens pligt til at afgive udtalelse om grundlaget for kompetencen.

Til § 224.

Den gældende konkurslov forventes sat i kraft på Grønland den 1. januar 1977.